

III. ACTUALITATE LEGISLATIVĂ

• ABSTRACT

In December 2020, several regulations were published in the Official Gazette, including: G.D. no. 1065/2020 regarding the extension of the alert status on the Romanian territory starting with 14 December 2020, as well as the establishment of the measures that are applied during it to prevent and combat the effects of the COVID-19 pandemic; Law no. 287/2020 regarding the establishment of measures for the application of the provisions of Article II para. (1) of Law no. 186/2017 amending and supplementing the Land Fund Law no. 18/1991; Order of the Minister of Public Works, Development and Administration and of the President of the Romanian Digitization Authority no. 4134/3875/2020 approving the Technical Norms to implement G.E.O. no. 140/2020 establishing measures regarding the use of electronic documents in the fields of construction, architecture and town planning.

Also, in December, several normative acts were amended, including: Code of Criminal Procedure; Code of Fiscal Procedure; Tax Code; Labor Code; G.E.O. no. 147/2020 granting days off for parents to supervise children, in case of limitation or suspension of teaching activities that involve the actual presence of children in schools and pre-school early education institutions, following the spread of SARS-CoV-2 coronavirus; G.O. no. 26/2000 regarding the associations and the foundations, approved with amendments and supplements by Law no. 246/2005; Law no. 78/2000 for the prevention, discovery and sanctioning of acts of corruption.

At the same time, in the Official Gazette of December were published the ECHR Decision of 9 June 2015 in *L. v. Romania* case (Application No. 39.855/13) and the ECHR Decision of 26 May 2020 in *A. v. Romania* case (Application No. 999/19) and also Law no. 297/2018 on movable property publicity.

O.U.G. NR. 147/2020 PRIVIND ACORDAREA UNOR ZILE LIBERE PENTRU PĂRINȚI ÎN VEDEREA SUPRAVEGHERII COPIILOR - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 278/2020)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
O.U.G. nr. 147/2020 privind acordarea unor	Legea nr. 278/2020 pentru aprobarea O.U.G.	- <i>modifică</i> : art. 4 alin. (3);

<p>zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2</p> <p>(M. Of. nr. . 790 din 28 august 2020; cu modif. ult.)</p>	<p>nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2</p> <p>(M. Of. nr. 1166 din 2 decembrie 2020)</p>	<p><i>- introduce: art. 1 alin. (4[^]1), art. 2 alin. (6).</i></p>
--	---	---

În M. Of. nr. 1166 din 2 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 278/2020 pentru aprobarea O.U.G. nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2.**

Astfel, prin respectivul act normativ se aduc unele modificări, dar și completări **O.U.G. nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2.**

Art. 4 alin. (3) (modificat prin Legea nr. 278/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 4 alin. (3) se prezenta sub următoarea formă:

„(3) În cazul în care ambii părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), doar unul dintre aceștia are dreptul la o majorare acordată suplimentar drepturilor salariale convenite, în quantum de 75% din salariul de bază/salariul de funcție/solda de funcție corespunzătoare unei zile lucrătoare, dar nu mai mult de corespondentul pe zi a 75% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, corespunzător numărului de zile lucrătoare din perioada prevăzută la art. 1 alin. (1).”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 4 alin. (3) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(3) În situația în care unul dintre părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), acesta are dreptul la o majorare acordată suplimentar drepturilor salariale cuvenite, în cuantum de 75% din salariul de bază/salariul de funcție/solda de funcție corespunzătoare unei zile lucrătoare, dar nu mai mult de corespondentul pe zi a 75% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, corespunzător numărului de zile lucrătoare din perioada prevăzută la art. 1 alin. (1), cu condiția respectării, de către celălalt părinte, a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. b). În cazul în care ambii părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), doar unul dintre aceștia are dreptul la majorarea acordată, potrivit prezentului alineat, suplimentar drepturilor salariale cuvenite.”

Art. 1 alin. (4¹) (introdus prin Legea nr. 278/2020)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, **la art. 1, după alin. (4) se introduce** un nou alineat, **alin. (4¹)**, cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență și părintele sau reprezentantul legal al cărui copil, cu vârsta de până la 12 ani, înscris în cadrul unei unități de învățământ sau de educație timpurie antepreșcolară, suferă de o boală cronică, indiferent dacă activitățile didactice au fost sau nu au fost limitate ori suspendate în conformitate cu prevederile alin. (1), cu condiția respectării, de către celălalt părinte, a prevederilor alin. (2) lit. b).”

Art. 2 alin. (6) (introdus prin Legea nr. 278/2020)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, **la art. 2, după alin. (5) se introduce** un nou alineat, **alin. (6)**, cu următorul cuprins:

„(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), angajații din unitățile sistemului energetic național, din unitățile operative de la sectoarele nucleare, din unitățile cu foc continuu, din unitățile de asistență socială, de telecomunicații, ale radioului și televiziunii publice, din rețeaua de transport feroviar, din unitățile care asigură transportul în comun și serviciul de salubritate a localităților, aprovizionarea populației cu gaze, energie electrică, căldură și apă, din unitățile de comerț alimentar, servicii financiare, distribuție de carburanți, producție și distribuție de medicamente și echipamente sanitare, precum și personalul din unitățile farmaceutice, beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență numai cu acordul angajatorului.”

O.G. NR. 26/2000 CU PRIVIRE LA ASOCIAȚII ȘI FUNDAȚII - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 276/2020)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005 (M. Of. nr. 39 din 31 ianuarie 2000; cu modif. ult.)	Legea nr. 276/2020 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (M. Of. nr. 1166 din 02 decembrie 2020)	<p>- modifică: art. 4, art. 6, art. 7 alin. (2), art. 7 alin. (2¹), art. 7 alin. (3⁴), art. 9 alin. (2), art. 11 alin. (2), art. 13 alin. (1)-(2) și alin. (4), art. 15 alin. (2)-(3), art. 16, art. 17 alin. (2)-(3), art. 19 alin. (2)-(3), art. 21 alin. (2) lit. f) și alin. (5), art. 23 alin. (1)-(2), art. 24 alin. (1) și alin. (3), art. 25, art. 27 alin. (1), art. 29 alin. (3)-(4), art. 32, titlul cap. IV, art. 33 alin. (1)-(2), art. 34, art. 34¹ alin. (1), art. 34⁴ alin. (2), art. 39 alin. (1¹) lit. a), art. 41 alin. (1) lit. e), art. 41 alin. (2) lit. b), art. 73, art. 79 lit. b);</p> <p>- introduce: art. 7 alin. (2²)-(2⁵), art. 34⁴ alin. (1¹);</p> <p>- abrogă: art. 34⁴ alin. (3).</p>

În M. Of. nr. 1166 din 2 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 276/2020 pentru modificarea și completarea O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.**

Astfel, prin respectivul act normativ se aduc unele modificări, dar și completări **O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.**

În continuare, vă prezentăm, modificările și completările aduse **O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.**

Art. 4 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr.

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 4** prevedea:

„Art. 4

Asociația este subiectul de drept constituit de trei sau mai multe persoane care, pe baza unei înțelegeri, pun în comun și fără drept de restituire contribuția materială, cunoștințele sau aportul lor în muncă pentru realizarea unor activități în interes general, al unor colectivități sau, după caz, în interesul lor personal nepatrimonial”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 4 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 4

(1) *Asociația este subiectul de drept privat constituit de trei sau mai multe persoane care, pe baza unei înțelegeri, pun în comun și fără drept de restituire contribuția materială, cunoștințele sau aportul lor în muncă pentru realizarea unor activități în interes general, al unor colectivități sau, după caz, în interesul lor personal nepatrimonial.*

(2) *Un caz distinct de asociație îl reprezintă acea organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale al cărei scop îl reprezintă:*

a) *apărarea, păstrarea, dezvoltarea și promovarea identității unei minorități naționale;*

b) *reprezentarea publică a cetățenilor aparținând unei minorități naționale cu rolul de a îndeplini o misiune publică constituțională.*

(3) *Prin minoritate națională se înțelege acea etnie reprezentată în Consiliul Minorităților Naționale”.*

Art. 6 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 6** prevedea:

„Art. 6

(1) *În vederea dobândirii personalității juridice, membrii asociații încheie actul constitutiv și statutul asociației, în formă autentică sau atestată de avocat.*

(2) Actul constitutiv cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) datele de identificare ale membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală ale persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social;

b) exprimarea voinței de asociere și precizarea scopului propus;

c) denumirea asociației: denumirea va conține în mod obligatoriu cuvântul «asociație». Denumirea exprimată într-o limbă străină va cuprinde și traducerea în limba română.

d) sediul asociației;

e) durata de funcționare a asociației – pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului, sau, după caz, pe termen nedeterminat;

f) patrimoniul inițial al asociației; activul patrimonial nu poate fi mai mic de 200 lei și este alcătuit din aportul în natură și/sau în bani al asociaților. În cazul aportului în natură, constând în bunuri imobile, forma autentică a actului constitutiv și a statutului este obligatorie;

g) componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației;

h) persoana sau, după caz, persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;

i) semnăturile membrilor asociați.

(3) Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția celor precizate la lit. g) și h);

b) precizarea scopului și a obiectivelor asociației;

c) modul de dobândire și de pierdere a calității de asociat;

d) drepturile și obligațiile asociaților;

e) categoriile de resurse patrimoniale ale asociației;

f) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale asociației;

g) destinația bunurilor, în cazul dizolvării asociației, cu respectarea dispozițiilor art. 60.

(4) În cazul în care din asociație fac parte persoane ale căror nume sau ale căror denumiri sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, numele sau denumirile sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate, respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt prevăzute în documentele oficiale ale asociației”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 6 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 6

(1) În vederea dobândirii personalității juridice, membrii asociați încheie statutul asociației, prin act sub semnătură privată.

(2) Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) datele de identificare ale membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală ale persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social;

b) exprimarea voinței de asociere și precizarea scopului și a obiectivelor asociației;

c) denumirea asociației;

d) sediul asociației;

e) durata de funcționare a asociației – pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului, sau, după caz, pe termen nedeterminat;

f) patrimoniul inițial al asociației; activul patrimonial este alcătuit din aportul în natură și/sau în bani al asociaților, în cazul aportului în natură, constând în bunuri imobile, forma autentică a statutului este obligatorie;

g) componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației;

h) persoana sau, după caz, persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;

i) modul de dobândire și de pierdere a calității de asociat;

j) drepturile și obligațiile asociaților;

k) categoriile de resurse patrimoniale ale asociației;

l) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale asociației;

m) destinația bunurilor, în cazul dizolvării asociației, cu respectarea dispozițiilor art. 60;

n) semnăturile membrilor asociați.

(3) În cazul în care din asociație fac parte persoane ale căror nume sau ale căror denumiri sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, numele sau denumirile sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate, respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt prevăzute în documentele oficiale ale asociației.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. c), organizațiile legal constituite ale cetățenilor aparținând unei minorități naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale, care participă în procesul electoral, își pot păstra denumirea sub care sunt reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale”.

Art. 7 alin. (2) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 7, alin. (2)** prevedea:

„(2) Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv;

b) statutul asociației;

c) actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial;

c¹) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor asociați;

c²) declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, a persoanei care, în temeiul alin. (1), formulează cererea de înscriere, care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali ai asociației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința;

d) dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 7, alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) Cererea de înscriere va fi însoțită doar de următoarele documente:

a) *statutul asociației, într-o singură copie certificată pentru conformitate cu originalul de persoana împuternicită în condițiile art. 6 alin. (2) lit. h);*

b) *actele doveditoare ale sediului, precum și cele privind patrimoniul inițial doar în cazul aportului în natură constând în bunuri imobile;*

c) *copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor asociați;*

d) *declarație pe propria răspundere a persoanei care, în temeiul alin. (1), formulează cererea de înscriere, care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali ai asociației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința. În cazul asociațiilor constituite/conduse doar de persoane fizice, nu este obligatorie depunerea declarației pe propria răspundere atunci când singurii beneficiari reali sunt persoanele fizice ale căror date de identificare sunt cuprinse în documentele din dosar, caz în care completarea registrului central se va face din oficiu pe baza acestora și conform regulilor prevăzute la art. 4 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;*

e) *dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia”.*

Art. 7 alin. (2¹) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 7, alin. (2¹)** prevedea:

„(2¹) În cazul în care documentele prevăzute la alin. (2) lit. c) și c¹) sunt redactate într-o limbă străină, ele se depun în copie certificată, însoțite de traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 7, alin. (2¹) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2¹) În cazul în care documentele prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) sunt redactate într-o limbă străină, ele se depun în copie certificată, însoțite de traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat”.

Art. 7 alin. (2²)-(2⁵) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (introdus prin Legea nr. 276/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 7, după alin. (2¹) se introduc** patru noi alineate, **alin. (2²)-(2⁵)**, cu următorul conținut:

„(2²) În cazul în care denumirea asociației este în altă limbă decât limba română, la cererea de eliberare a dovezii disponibilității denumirii prevăzute la alin. (2) lit. e) se atașează o traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, excepție făcând denumirile care conțin nume proprii, intraductibile și denumirile consacrate pe plan internațional. Prevederile alin. (3)-(3⁴) se aplică în mod corespunzător.

(2³) La depunerea actelor doveditoare ale sediului prevăzute la alin. (2) lit. b) nu este necesar avizul privind schimbarea destinației imobilelor colective cu regim de locuință, prevăzut la art. 40 din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, atunci când persoana împuternicită în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. h) declară pe propria răspundere faptul că asociația nu va desfășura activitate la sediul ales.

(2⁴) În cazul în care la constituirea asociației participă și o persoană juridică, cu privire la aceasta cererea de înscriere va fi însoțită doar de următoarele documente:

a) extras oficial de la registrul autorității relevante la care este înregistrată, care să ateste forma persoanei juridice și reprezentanții acesteia;

b) în cazul în care statutul asociației este semnat de o altă persoană decât reprezentanții prevăzuți în documentul de la lit. a), hotărârea organelor de conducere ale persoanei juridice fondatoare în sensul înființării asociației și desemnării persoanei pentru a o reprezenta în cadrul asociației;

c) cazier fiscal al persoanei juridice fondatoare, caz în care nu este necesară depunerea unui cazier fiscal și de către persoana fizică reprezentant al persoanei juridice.

(2⁵) Prevederile alin. (2³) se aplică în mod corespunzător și în situația în care persoana juridică devine membru în organele de conducere”.

Art. 7 alin. (3⁴) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 7, alin. (3⁴)** prevedea:

„(3⁴) Este interzis, sub sancțiunea nulității absolute a actului constitutiv și a statutului ca o filială sau sucursală să poarte o altă denumire decât cea a asociației sau fundației care o constituie”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 7, alin. (3⁴) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(3⁴) *Este interzis, sub sancțiunea nulității absolute a statutului ca o filială sau sucursală să poarte o altă denumire decât cea a asociației sau fundației care o constituie*”.

Art. 9 alin. (2) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 9, alin. (2)** prevedea:

„(2) Dacă neregularitățile constatate privesc dispozițiile art. 40 alin. (2) din Constituție, pentru termenul fixat va fi citat și parchetul de pe lângă instanța sesizată, căruia i se vor comunica, în copie, cererea de înscriere, împreună cu actul constitutiv și statutul asociației. În acest caz punerea concluziilor de către procuror este obligatorie”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 9, alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) *Dacă neregularitățile constatate privesc dispozițiile art. 40 alin. (2) din Constituție, pentru termenul fixat va fi citat și parchetul de pe lângă instanța sesizată, căruia i se vor comunica, în copie, cererea de înscriere, împreună cu statutul asociației. În acest caz punerea concluziilor de către procuror este obligatorie*”.

Art. 11 alin. (2) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 11, alin. (2)** prevedea:

„(2) În cazul în care procurorul nu a participat la soluționarea cererii, parchetului pe de lângă instanța sesizată i se vor comunica și copii de pe actul constitutiv și de pe statutul asociației, împreună cu încheierea de admitere ori de respingere a cererii de înscriere, după caz”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 11, alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) În cazul în care procurorul nu a participat la soluționarea cererii, parchetului pe de lângă instanța sesizată i se vor comunica și copii de pe statutul asociației, împreună cu încheierea de admitere ori de respingere a cererii de înscriere, după caz”.

Art. 13 alin. (1)-(2) și alin. (4) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 13, alin. (1)-(2) și alin. (4)** prevedeau:

„(1) Asociația își poate constitui filiale, ca structuri teritoriale, cu un număr minim de 3 membri, organe de conducere proprii și un patrimoniu distinct de cel al asociației.

(2) Filialele sunt entități cu personalitate juridică, putând încheia, în nume propriu, acte juridice în condițiile stabilite de asociație prin actul constitutiv al filialei. Ele pot încheia acte juridice de dispoziție, în numele și pe seama asociației, numai pe baza hotărârii prealabile a consiliului director al asociației.

(...)

(4) În vederea înscrierii filialei, reprezentantul asociației depune la judecătoria în a cărei circumscripție urmează să își aibă sediul filiala cererea de înscriere, împreună cu hotărârea de constituire a filialei, statutul, actul constitutiv, actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial ale acesteia, precum și copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor filialei. Dispozițiile art. 6, art. 7 alin. (2¹) și ale art. 9-12 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 13, alin. (1)-(2) și alin. (4) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(1) Asociația își poate constitui filiale, ca structuri teritoriale, cu un număr minim de 2 membri, organe de conducere proprii și un patrimoniu distinct de cel al asociației.

(2) Filialele sunt entități cu personalitate juridică, putând încheia, în nume propriu, acte juridice în condițiile stabilite de asociație prin statutul filialei. Ele pot încheia acte juridice de dispoziție, în numele și pe seama asociației, numai pe baza hotărârii prealabile a consiliului director al asociației.

(...)

(4) În vederea înscrierii filialei, reprezentantul asociației depune la judecătoria în a cărei circumscripție urmează să își aibă sediul filiala cererea de înscriere, împreună cu hotărârea de constituire a filialei, statutul, actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial ale acesteia, precum și copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor filialei. Dispozițiile art. 6, art. 7 alin. (2¹) și ale art. 9-12 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Art. 15 alin. (2)-(3) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 15, alin. (2)-(3)** prevedeau:

„(2) Activul patrimonial inițial al fundației trebuie să includă bunuri în natură sau în numerar, a căror valoare totală să fie de cel puțin 100 de ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, la data constituirii fundației.

(...)

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul fundațiilor al căror scop exclusiv, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, este efectuarea operațiunilor de colectare de fonduri care să fie puse la dispoziția altor asociații sau fundații, în vederea realizării de programe de către acestea din urmă, activul patrimonial inițial poate avea o valoare totală de cel puțin 20 de ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 15, alin. (2)-(3) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(2) *Activul patrimonial inițial al fundației trebuie să includă bunuri în natură sau în numerar, a căror valoare totală să fie de cel puțin de 10 ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, la data constituirii fundației.*

(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul fundațiilor al căror scop exclusiv, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, este efectuarea operațiunilor de colectare de fonduri care să fie puse la dispoziția altor asociații sau fundații, în vederea realizării de programe de către acestea din urmă, activul patrimonial inițial poate avea o valoare totală de cel puțin de două ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată”.*

Art. 16 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 16** prevedea:

„Art. 16

(1) În vederea dobândirii personalității juridice, fondatorul sau, după caz, fondatorii încheie actul constitutiv și statutul fundației, în forma autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Actul constitutiv al fundației cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) datele de identificare ale fondatorului sau, după caz, ale fondatorilor: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală a persoanei juridice și, după caz, domiciliul/reședința ori adresa sediului social;

b) scopul fundației;

c) denumirea fundației: denumirea va conține în mod obligatoriu cuvântul «fundație». Dispozițiile art. 6 alin. (2) lit. c) teza a II-a se aplică în mod corespunzător.

d) sediul fundației;

e) durata de funcționare a fundației – pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului sau, după caz, pe termen nedeterminat;

f) patrimoniul inițial al fundației;

g) componenta nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale fundației ori regulile pentru desemnarea membrilor acestor organe;

h) persoana sau persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;

i) semnăturile fondatorului sau, după caz, ale fondatorilor.

(2¹) În cazul în care numele sau denumirile fondatorilor sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, acestea sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate, respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt prevăzute în documentele oficiale ale fundației.

(2²) Dispozițiile alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător în cazul membrilor consiliului director al fundației.

(3) Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția celor de la lit. g) și h);

b) explicitarea scopului și a obiectivelor fundației;

c) categoriile de resurse patrimoniale ale fundației;

d) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale fundației;

e) procedura de desemnare și de modificare a componentei organelor de conducere, administrare și control, pe parcursul existenței fundației;

f) destinația bunurilor, în cazul dizolvării fundației, cu respectarea dispozițiilor art. 60”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 16 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 16

(1) În vederea dobândirii personalității juridice, fondatorul sau, după caz, fondatorii încheie statutul fundației, prin act sub semnătură privată.

(2) Statutul fundației cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) datele de identificare ale fondatorului sau, după caz, ale fondatorilor: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală a persoanei juridice și, după caz, domiciliul/reședința ori adresa sediului social;

b) explicitarea scopului și a obiectivelor fundației;

c) denumirea fundației;

d) sediul fundației;

- e) durata de funcționare a fundației – pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului sau, după caz, pe termen nedeterminat;
- f) patrimoniul inițial al fundației. În cazul aportului în natură, constând în bunuri imobile, forma autentică a statutului este obligatorie;
- g) componenta nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale fundației ori regulile pentru desemnarea membrilor acestor organe;
- h) persoana sau persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;
- i) categoriile de resurse patrimoniale ale fundației;
- j) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale fundației;
- k) procedura de desemnare și de modificare a componentei organelor de conducere, administrare și control, pe parcursul existenței fundației;
- l) destinația bunurilor, în cazul dizolvării fundației, cu respectarea dispozițiilor art. 60;
- m) semnăturile fondatorului sau, după caz, ale fondatorilor”.

Art. 17 alin. (2)-(3) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 17, alin. (2)-(3)** prevedeau:

„(2) Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente:

- a) actul constitutiv;
- b) statutul;
- c) acte doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial.

c¹) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității fondatorilor și membrilor consiliului director;

c²) declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, a persoanei prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. h), care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali ai fundației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Dispozițiile art. 16 alin. (2) lit.

a) se aplică în mod corespunzător. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința;

d) dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia.

(3) Dispozițiile art. 7 alin. (1), (2¹), (3)-(3⁵) și (4), ale art. 8-12 și ale art. 14 se aplică în mod corespunzător”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 17, alin. (2)-(3)** se modifică și vor avea următorul conținut:

„(2) Cererea de înscriere va fi însoțită doar de următoarele documente:

a) statutul, într-o singură copie certificată pentru conformitate cu originalul de persoana împuternicită în condițiile art. 6 alin. (2) lit. h);

b) acte doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial;

c) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității fondatorilor și membrilor consiliului director;

d) declarație pe propria răspundere a persoanei prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. h), care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali ai fundației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a) se aplică în mod corespunzător. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința. În cazul fundațiilor constituite/conduse doar din persoane fizice, nu este obligatorie depunerea declarației pe propria răspundere atunci când singurii beneficiari reali sunt persoanele fizice ale căror date de identificare sunt cuprinse în documentele din dosar, caz în care completarea registrului central se va face din oficiu pe baza acestora și conform regulilor prevăzute la art. 4 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare;

e) dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia.

(3) Dispozițiile art. 7 alin. (1), (2¹)-(2⁵), (3)-(3⁵) și (4), ale art. 8-12 și ale art. 14 se aplică în mod corespunzător”.

Art. 19 alin. (2)-(3) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 19, alin. (2)-(3)** prevedeau:

„(2) După înscrierea fundației în Registrul asociațiilor și fundațiilor, nici fondatorii și nici moștenitorii lor nu pot revoca actul constitutiv. De asemenea, după înscriere, actul constitutiv nu mai poate fi atacat nici de către creditorii personali ai fondatorilor.

(3) Dacă fundația dobândește personalitate juridică după decesul fondatorului, efectele liberalităților făcute în favoarea fundației anterior constituirii ei se vor produce de la data actului constitutiv, pentru fundațiile înființate prin acte între vii, iar pentru fundațiile înființate prin testament, de la data morții testatorului”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 19, alin. (2)-(3)** se modifică și vor avea următorul conținut:

„(2) După înscrierea fundației în Registrul asociațiilor și fundațiilor, nici fondatorii și nici moștenitorii lor nu pot revoca statutul. De asemenea, după înscriere, statutul nu mai poate fi atacat nici de către creditorii personali ai fondatorilor.

(3) Dacă fundația dobândește personalitate juridică după decesul fondatorului, efectele liberalităților făcute în favoarea fundației anterior constituirii ei se vor produce de la data statutului, pentru fundațiile înființate prin acte între vii, iar pentru fundațiile înființate prin testament, de la data morții testatorului”.

Art. 21 alin. (2) lit. f) și alin. (5) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 21, alin. (2) lit. f) și alin. (5)** prevedeau:

„(2) Competența adunării generale cuprinde:

(...)

f) modificarea actului constitutiv și a statutului;

(...)

(5) Regulile privind organizarea și funcționarea adunării generale se stabilesc prin statut”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 21, alin. (2) lit. f) și alin. (5)** se modifică și vor avea următorul conținut:

„(2) Competența adunării generale cuprinde:

(...)

f) modificarea statutului;

(...)

(5) Regulile privind organizarea și funcționarea adunării generale se stabilesc prin statut. Adunarea generală poate avea loc și prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, iar hotărârile adunării generale pot fi semnate de asociați inclusiv cu semnătură electronică extinsă”.

Art. 23 alin. (1)-(2) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 23, alin. (1)-(2)** prevedeau:

„(1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii, ale actului constitutiv și ale statutului sunt obligatorii chiar și pentru membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau au votat împotriva.

(2) Hotărârile adunării generale, contrare legii, actului constitutiv sau dispozițiilor cuprinse în statut, pot fi atacate în justiție de către oricare dintre membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința, după caz”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 23, alin. (1)-(2)** se modifică și vor avea următorul conținut:

„(1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii și ale statutului sunt obligatorii chiar și pentru membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau au votat împotriva.

(2) *Hotărârile adunării generale, contrare legii sau dispozițiilor cuprinse în statut, pot fi atacate în justiție de către oricare dintre membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința, după caz”.*

Art. 24 alin. (1) și alin. (3) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 24, alin. (1) și alin. (3)** prevedeau:

„(1) Consiliul director asigura punerea în executare a hotărârilor adunării generale. El poate fi alcătuit și din persoane din afară asociației, în limita a cel mult o pătrime din componenta sa.

(...)

(3) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 24, alin. (1) și alin. (3)** *se modifică* și vor avea următorul conținut:

„(1) *Consiliul director asigură punerea în executare a hotărârilor adunării generale. El poate fi alcătuit și din persoane din afara asociației, în limita a cel mult o treime din componenta sa.*

(...)

(3) *Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare. Ședințele consiliului director pot avea loc și prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, iar deciziile consiliului director pot fi semnate de membri inclusiv cu semnătură electronică extinsă”.*

Art. 25 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 25** prevedea:

„Art. 25

Dispozițiile art. 22 se aplica în mod corespunzător și membrilor consiliului director. Deciziile consiliului director, contrare legii, actului constitutiv sau statutului asociației pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute la art. 23”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 25 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 25

Dispozițiile art. 22 se aplică în mod corespunzător și membrilor consiliului director. Deciziile consiliului director, contrare legii sau statutului asociației pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute la art. 23”.

Art. 27 alin. (1) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 27, alin. (1)** prevedea:

„(1) Actul constitutiv poate prevedea numirea unui cenzor sau a unei comisii de cenzori”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 27, alin. (1) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(1) Statutul poate prevedea numirea unui cenzor sau a unei comisii de cenzori”.

Art. 29 alin. (3)-(4) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 29, alin. (3)-(4)** prevedeau:

„(3) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare.

(4) Dispozițiile art. 22 și 24 alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește membrii consiliului director. Deciziile contrare legii, actului constitutiv sau statutului fundației pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute la art. 23, de fondator sau de oricare dintre membrii consiliului director care a lipsit sau a votat împotriva și a cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 29, alin. (3)-(4) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(3) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare. Ședințele consiliului director pot avea loc și prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, iar deciziile consiliului director pot fi semnate de membri inclusiv cu semnătură electronică extinsă.

(4) Dispozițiile art. 22 și art. 24 alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește membrii consiliului director. Deciziile contrare legii sau statutului fundației pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute la art. 23, de fondator sau de oricare dintre membrii consiliului director care a lipsit sau a votat împotriva și a cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință”.

Art. 32 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 32** prevedea:

„Art. 32

În cazul în care actul constitutiv nu cuprinde componenta nominală a celor dintâi organe ale fundației, ci numai regulile stabilite de fondatori pentru desemnarea membrilor acestora și dacă nici unul dintre fondatori nu mai este în viața la data constituirii fundației, dispozițiile art. 30 alin. (2) se aplica în mod corespunzător”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 32 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 32

În cazul în care statutul nu cuprinde componenta nominală a celor dintâi organe ale fundației, ci numai regulile stabilite de fondatori pentru desemnarea membrilor acestora și dacă niciunul dintre fondatori nu mai este în viață la data constituirii fundației, dispozițiile art. 30 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”.

Titlul cap. IV din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **titlul cap. IV** prevedea:

„Capitolul IV

Modificarea actului constitutiv, a statutului ori a beneficiarului real al asociației sau fundației. Fuziunea și divizarea”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **titlul cap. IV se modifică** și va avea următorul conținut:

„CAPITOLUL IV: Modificarea statutului ori a beneficiarului real al asociației sau fundației. Fuziunea și divizarea”.

Art. 33 alin. (1)-(2) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 33, alin. (1)-(2)** prevedeau:

„(1) Modificarea actului constitutiv sau a statutului asociației se face prin înscrierea modificării în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8-12.

(2) Cererea de înscriere a modificării va fi însoțită de hotărârea adunării generale, iar în cazul modificării sediului, de hotărârea consiliului director”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 33, alin. (1)-(2) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(1) Modificarea statutului asociației se face prin înscrierea modificării în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8-12.

(2) Cererea de înscriere a modificării va fi însoțită de hotărârea adunării generale, iar în cazul modificării sediului, de hotărârea consiliului director. Hotărârile se depun în copie certificată pentru conformitate cu originalul de persoana sau persoanele împuternicite prin hotărârea adunării generale sau, după caz, a consiliului director să desfășoare procedura de înregistrare a modificării”.

Art. 34 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 34** prevedea:

„Art. 34

Dispozițiile art. 33 se aplică în mod corespunzător în cazul modificării actului constitutiv sau a statutului fundației”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 34 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 34

Dispozițiile art. 33 se aplică în mod corespunzător în cazul modificării statutului fundației”.

Art. 34⁴ alin. (1) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 34⁴, alin. (1)** prevedea:

„(1) Anual sau ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare ale beneficiarului real, asociația sau fundația are obligația de a comunica

Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 34⁴, alin. (1)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(1) Ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare ale beneficiarului real, asociația sau fundația are obligația de a comunica Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor”.

Art. 34⁴ alin. (1¹) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (introdus prin Legea nr. 276/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 34⁴, după alin. (1)** *se introduce* un nou alineat, **alin. (1¹)**, cu următorul conținut:

„(1¹) Sunt exceptate de la obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (1) și la art. 7 alin. (2) lit. d) sau, după caz, la art. 17 alin. (2) lit. d):

a) asociațiile sau fundațiile constituite/conduse doar de persoane fizice, atunci când singurii beneficiari reali sunt cei prevăzuți în statut. În acest caz, în lipsa depunerii declarației privind beneficiarul real, Ministerul Justiției este obligat să completeze din oficiu Registrul beneficiarilor reali pe baza documentelor care însoțesc cererea de înscriere a modificării care implică și schimbarea beneficiarilor reali;

b) asociațiile de dezvoltare intercomunitară, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și structurile federative formate de acestea”.

Art. 34⁴ alin. (2) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 34⁴, alin. (2)** prevedea:

„(2) În acest scop, consiliul director al asociației sau fundației împuternicește o persoană fizică pentru a comunica, printr-o declarație pe propria răspundere, încheiată în formă autentică, datele de identificare ale beneficiarului real”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 34⁴, alin. (2)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(2) În acest scop, consiliul director al asociației sau fundației împuternicește o persoană fizică pentru a comunica, printr-o declarație pe propria răspundere, datele de identificare ale beneficiarului real. Declarația privind beneficiarul real poate avea formă de

înscris sub semnătură privată ori formă electronică și poate fi comunicată fără nicio altă formalitate, prin mijloace electronice, cu semnătura electronică sau prin servicii de poștă și curier”.

Art. 34⁴ alin. (3) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (abrogat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 34⁴, alin. (3)** prevedea:

„(3) Declarația anuală prevăzută la alin. (1) se comunică Ministerului Justiției până la data de 15 ianuarie”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 34⁴, alin. (3)** *abrogă*.

Art. 39 alin. (1¹) lit. a) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 39 alin. (1¹), lit. a)** prevedea:

„(1¹) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită, pe lângă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 38 alin. (1), de următoarele documente:

a) copii de pe actul constitutiv și de pe statutul asociației sau fundației;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 39 alin. (1¹), lit. a)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(1¹) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită, pe lângă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 38 alin. (1), de următoarele documente:

a) copii de pe statutul asociației sau fundației;”.

Art. 41 alin. (1) lit. e) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 41 alin. (1), lit. e)** prevedea:

„(1) Recunoașterea utilității publice conferă asociației sau fundației următoarele drepturi și obligații:

(...)

e) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale actului constitutiv și ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 41 alin. (1), lit. e) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(1) *Recunoașterea utilității publice conferă asociației sau fundației următoarele drepturi și obligații:*

(...)

e) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;”.

Art. 41 alin. (2) lit. b) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 41 alin. (2), lit. b)** prevedea:

„(2) *Recunoașterea utilității publice incumbă asociației sau fundației următoarele obligații:*

(...)

b) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale actului constitutiv și ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 41 alin. (2), lit. b) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) *Recunoașterea utilității publice incumbă asociației sau fundației următoarele obligații:*

(...)

b) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;”.

Art. 73 din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 73** prevedea:

„Art. 73

(1) Se constituie Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial – asociații, fundații și federații -, denumit în continuare Registrul național, în scopul evidenței centralizate a acestora.

(2) Registrul național se ține de Ministerul Justiției prin direcția de specialitate, în format electronic”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 73 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 73

(1) Se constituie Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial – asociații, fundații și federații -, denumit în continuare Registrul național, în scopul evidenței centralizate a acestora.

(2) Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial are patru secțiuni distincte pentru:

- a) asociații;
- b) organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale;
- c) fundații;
- d) federații”.

Art. 79 lit. b) din O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații (modificat prin Legea nr. 276/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 79, lit. b)** prevedea:

„În termenul prevăzut la art. 78 Ministerul Justiției:

(...)

b) va stabili forma și conținutul certificatelor de înscriere prevăzute la art. 12 alin. (1) și la art. 17 alin. (3), precum și condițiile de eliberare a dovezii menționate la art. 7 alin. (2) lit. d)”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 79, lit. b) se modifică** și va avea următorul conținut:

„În termenul prevăzut la art. 78 Ministerul Justiției:

(...)

b) va stabili forma și conținutul certificatelor de înscriere prevăzute la art. 12 alin. (1) și la art. 17 alin. (3), precum și condițiile de eliberare a dovezii prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. e)”.

LEGEA NR. 297/2018 PRIVIND PUBLICITATEA MOBILIARĂ - REPUBLICARE (M. OF. NR. 1184/07.12.2020)

De Redacția Pro Lege

Actul normativ	Sumar
Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă (rep. M. Of. nr. 1184 din 07 decembrie 2020)	S-a republicat Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă.

În M. Of. nr. 1184 din 7 decembrie 2020 s-a republicat **Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă**.

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile respectivului act normativ.

Prezentare generală

Conform **art. 2**, nu poate efectua înregistrarea formularelor de aviz de înscriere în Registrul operatorul/agentul autorizat care este parte în contractul/operațiunile asimilat(e) care stă/stau la baza înscrierii sau în avizul de înscriere, după cum urmează:

- operatorul și/sau agentul acestuia;
- societatea la care operatorul și/sau agentul acestuia dețin(e) participații ori care este controlată, indirect, de operatorul și/sau agentul acestuia;
- asociația sau fundația constituită de operatorul/agentul acestuia.

Potrivit dispozițiilor **art. 3**, **dreptul de ipotecă mobilă asupra bunurilor de tip „Autovehicul”** nu se stinge ca urmare a actelor de dispoziție efectuate cu privire la aceste bunuri și va greva în continuare bunurile respective, chiar dacă actele de dispoziție sunt realizate în cursul obișnuit al activității unei întreprinderi care înstrăinează bunuri de același fel.

Înregistrarea operațiunilor privind ipotecile mobiliare, a operațiunilor asimilate acestora, a înscrisurilor sub semnătură privată care sunt titluri executorii în condițiile legii, a altor drepturi prevăzute de lege, precum și publicitatea actelor și operațiunilor juridice prevăzute de lege se efectuează în **Registru**, care constituie un sistem de evidență a priorității ipotecilor mobiliare și de publicitate, structurat pe persoane și bunuri.

De asemenea, **ipotecile mobiliare, gajul, precum și orice alte operațiuni asimilate** acestora, pentru care legea prevede înscrierea în Registrul Național de Publicitate Mobiliară, precum și privilegiile, în condițiile legii, în vederea efectuării publicității se înscriu în Registru prin completarea, în mod corespunzător, a formularelor de **aviz de înscriere**.

Așadar, **pot să efectueze înregistrarea avizelor de înscriere și să certifice căutările** în Registru doar operatorii de drept, operatorii autorizați, agenții împuterniciți ai acestora și Corpul Operatorilor, în condițiile prevăzute în lege.

Creditorul ipotecar sau reprezentantul său, împuternicit prin procură autentică ori prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, poate solicita înscrierea în Registru a oricărui tip de aviz de ipotecă.

Conform **art. 35** alin. (1), **formularul de aviz de înscriere** va fi prezentat operatorului sau agentului acestuia la sediul biroului de către persoana interesată, potrivit legii, ori de către reprezentantul său, împuternicit prin procură autentică sau prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, ori va fi transmis, în condițiile prevăzute de Autoritatea de Supraveghere, sub forma unui înscris în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau asociat o semnătură electronică calificată, bazată pe un certificat calificat valabil.

LEGEA NR. 78/2000 PENTRU PREVENIREA, DESCOPERIREA ȘI SANȚIONAREA FAPTELOR DE CORUPȚIE - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 283/2020)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (M. Of. nr. 219 din 18 mai 2000; cu modif. ult.)	Legea nr. 283/2020 privind modificarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și pentru dispunerea altor măsuri de transpunere a Directivei (UE) 2017/1.371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (M. Of. nr. 1199 din 09 decembrie 2020)	- <i>modifică</i> : art. 18 ¹ alin. (1)-(2), art. 18 ² alin. (1)-(2), art. 18 ³ alin. (1)-(2).

În M. Of. nr. 1199 din 9 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 283/2020** privind modificarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și pentru dispunerea altor măsuri de transpunere a Directivei (UE) 2017/1.371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal.

Astfel, prin respectivul act normativ se aduc unele modificări Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Totodată, prin respectiva lege se dispun și unele măsuri de transpunere a Directivei (UE) 2017/1.371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal.

În continuare, vă prezentăm, modificările aduse Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Art. 18[^]1 alin. (1)-(2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (modificat prin Legea nr. 283/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la art. 18[^]1, alin. (1)-(2) prevedeau:

„(1) Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la art. 18[^]1, alin. (1)-(2) se modifică și vor avea următorul conținut:

„(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea sau reținerea de fonduri ori active din bugetul Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept sau reținerea pe nedrept a acestor fonduri ori active”.

Art. 18[^]2 alin. (1)-(2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (modificat prin Legea nr. 283/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la art. 18[^]2, alin. (1)-(2) prevedeau:

„(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de

aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1)''.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 18², alin. (1)-(2)** se modifică și vor avea următorul conținut:

„(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor sau activelor obținute ori reținute din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1)''.

Art. 18³ alin. (1)-(2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (modificat prin Legea nr. 283/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 18³, alin. (1)-(2)** prevedeau:

„(1) Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul general al Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul general al Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei''.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 18³, alin. (1)-(2)** se modifică și vor avea următorul conținut:

„(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit prevederilor legale, dacă fapta are ca rezultat diminuarea

ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei”.

Alte prevederi

Conform **art. II**, dispozițiile **art. 306, 307 și 309 din Codul penal se aplică în mod corespunzător** și în cazul în care infracțiunile sunt săvârșite de persoanele prevăzute la art. 294 din Legea nr. 286/2009, dacă, prin tratatele internaționale la care România este parte, nu se dispune altfel.

Potrivit **art. III**, Ministerul Public furnizează Comisiei, anual, datele statistice disponibile, solicitate potrivit art. 18 din Directiva (UE) 2017/1.371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, iar autoritățile administrative și judiciare naționale respectă cerințele privind confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal, cu ocazia schimbului de informații pe care îl fac cu Comisia, potrivit prevederilor aplicabile în domeniu, pentru fiecare caz în parte.

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ - MODIFICĂRI (LEGEA NR. 284/2020)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (M. Of. nr. 486 din 15 iulie 2010; cu modif. și compl. ult.)	Legea nr. 284/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală (M. Of. nr. 1201 din 9 decembrie 2020)	- modifică: art. 506 alin. (2), art. 507 alin. (3); - introduce: art. 244 ¹ , art. 504 alin. (2) – (4), art. 505 alin. (1 ¹) – (1 ⁴), art. 505 ¹ și art. 505 ² , art. 506 alin. (1 ¹).

În M. Of. nr. 1201 din 9 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 284/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală**.

Vă prezentăm, în cele ce urmează, modificările, dar și completările aduse respectivului act normativ.

Art. 506 alin. (2)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 506 alin. (2) se prezenta sub următoarea formă:

„(2) În cauzele cu inculpați minori, instanța de judecată are obligația să dispună efectuarea referatului de evaluare de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție își are locuința minorul, potrivit legii. În situația în care efectuarea referatului de evaluare a fost solicitată în cursul urmăririi penale, potrivit dispozițiilor alin. (1), dispunerea referatului de către instanță este facultativă.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 506 alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) În cursul judecătii, instanța poate solicita efectuarea referatului de evaluare de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție își are locuința

minorul, potrivit legii. În situația în care efectuarea referatului de evaluare nu a fost solicitată în cursul urmăririi penale, potrivit dispozițiilor alin. (1) sau (1¹), dispunerea efectuării referatului de către instanță este obligatorie.”

Art. 507 alin. (3)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 507 alin. (3) se prezenta sub următoarea formă:

„(3) Inculpatul care a săvârșit infracțiunea în timpul când era minor este judecat potrivit procedurii aplicabile în cauzele cu infractori minori, dacă la data sesizării instanței nu a împlinit 18 ani.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 507 alin. (3) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(3) Inculpatul care a săvârșit infracțiunea în timpul când era minor este judecat potrivit procedurii aplicabile în cauzele cu infractori minori, dacă la data sesizării instanței nu a împlinit 18 ani. Dacă la data sesizării instanței inculpatul împlinise vârsta de 18 ani, dar la data dobândirii calității de suspect era minor, instanța învestită, reținând cauza, poate decide aplicarea procedurii pentru cauzele cu infractori minori, atunci când consideră necesar, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, inclusiv gradul de maturitate și gradul de vulnerabilitate ale persoanei vizate.”

Art. 244¹

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 244 se introduce** un nou articol, **art. 244¹**, cu următorul cuprins:

„Art. 244¹: Informarea privind condițiile speciale de executare a reținerii și arestării preventive dispuse față de minor

(1) Dacă persoana reținută sau arestată este minor, odată cu informarea prevăzută la art. 209 alin. (17) și art. 228 alin. (2), acesteia i se comunică și dreptul la condiții speciale de executare, potrivit art. 244.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) se face și către părinți sau, după caz, tutore, curator ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul.

(3) Dacă părinții sau, după caz, tutorele, curatorul ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul nu au putut fi găsiți ori informarea acestora ar afecta interesul superior al minorului sau desfășurarea procesului penal, informarea se va face către un alt adult care este desemnat de minor și acceptat în această calitate de organul judiciar.

(4) În cazul în care minorul nu desemnează un alt adult conform alin. (3) sau adultul desemnat nu este acceptat de organul judiciar, informarea se va face către o altă persoană aleasă de organul judiciar, ținând seama de interesul superior al minorului.

(5) *În cazul în care circumstanțele prevăzute la alin. (3) sau (4) încetează, informarea se va face potrivit alin. (2)."*

Art. 504 alin. (2)-(4)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 504 se introduc** trei noi alineate, **alin. (2)-(4)**, cu următorul cuprins:

„(2) *În cursul urmăririi penale, procedura în cauzele cu infractori minori se aplică și persoanelor care au împlinit 18 ani, până la împlinirea vârstei de 21 de ani, dacă la data dobândirii calității de suspect erau minore, atunci când organul judiciar consideră necesar, ținând seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv gradul de maturitate și gradul de vulnerabilitate ale persoanei vizate.*

(3) *Ori de câte ori organul judiciar nu poate stabili vârsta suspectului sau a inculpatului și există motive pentru a se considera că acesta este minor, persoana respectivă va fi prezumată a fi minor.*

(4) *Rezultatele examinării medicale a minorului suspect sau inculpat asupra căruia s-a dispus o măsură preventivă privativă de libertate, efectuate în locul de deținere, potrivit legii privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului, sunt avute în vedere pentru a aprecia capacitatea acestuia de a fi supus actelor sau măsurilor dispuse în cursul procesului penal."*

Art. 505 alin. (1[^]1)-(1[^]4)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 505, după alin. (1) se introduc** patru noi alineate, **alin. (1[^]1) – (1[^]4)**, cu următorul cuprins:

„(1[^]1) *La efectuarea oricărui alt act de urmărire penală la care este citat suspectul sau inculpatul minor se citează părinții sau, după caz, tutorele, curatorul ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul, dacă organul judiciar consideră că prezența acestora este în interesul superior al minorului și nu este de natură să aducă atingere bunei desfășurări a procesului penal.*

(1[^]2) *Dacă părinții sau, după caz, tutorele, curatorul ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul nu au putut fi găsiți ori prezența acestora ar afecta interesul superior al minorului sau desfășurarea procesului penal, citarea se va face către un alt adult care este desemnat de minor și acceptat în această calitate de organul judiciar.*

(1[^]3) *În cazul în care minorul nu desemnează un alt adult potrivit alin. (1[^]2) sau adultul desemnat nu este acceptat de organul judiciar, citarea se va face către o altă persoană aleasă de organul judiciar, ținând seama de interesul superior al minorului.*

(1[^]4) *În cazul în care circumstanțele prevăzute la alin. (1[^]2) sau (1[^]3) încetează, citarea se va face potrivit alin. (1)."*

Art. 505[^]1 și art. 505[^]2**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, **după art. 505 se introduc** două noi articole, **art. 505[^]1 și 505[^]2**, cu următorul cuprins:

„Art. 505[^]1: Informarea suspectului sau inculpatului minor

(1) În cauzele cu suspecti sau inculpați minori, înainte de prima audiere, acestora li se aduc la cunoștință, pe lângă cele prevăzute la art. 108, și următoarele:

a) informații cu privire la principalele etape ale procesului penal;

b) dreptul ca părinții sau, după caz, tutorele, curatorul ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul sau un alt adult care este desemnat de minor și acceptat în această calitate de organul judiciar să primească aceleași informații comunicate minorului;

c) dreptul la protecția vieții private, în condițiile legii;

d) dreptul de a fi însoțiți de părinți sau, după caz, tutore, curator ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul sau de un alt adult care este desemnat de minor și acceptat în această calitate de organul judiciar, în timpul diferitelor etape ale procedurii conform prezentei legi;

e) dreptul de a fi evaluați prin intermediul referatului de evaluare;

f) dreptul la evaluare medicală și asistență medicală în cazul în care vor fi supuși unei măsuri preventive privative de libertate;

g) măsurile preventive ce li se pot aplica, precum și dreptul ca măsura preventivă privativă de libertate să fie aplicată cu caracter excepțional, potrivit art. 243, perioada pentru care poate fi dispusă și durata maximă a măsurii preventive privative de libertate, condițiile pentru prelungirea și menținerea acesteia, precum și dreptul la verificarea periodică a măsurii, în condițiile legii;

h) dreptul de a fi prezenți la judecarea cauzei;

i) dreptul la exercitarea căilor de atac, în condițiile legii.

(2) Toate comunicările către suspectul sau inculpatul minor se fac într-un limbaj simplu și accesibil, adaptat vârstei acestuia.

(3) Informațiile prevăzute la art. 108, precum și cele prevăzute la alin. (1) se comunică și părinților sau, după caz, tutorei, curatorului ori persoanei în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul.

(4) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (3) nu au putut fi găsite sau comunicarea către acestea ar fi contrară interesului superior al minorului sau ar afecta desfășurarea procesului penal, comunicarea informațiilor prevăzute la art. 108, precum și a celor prevăzute la alin. (1) se face către un alt adult desemnat de minor și acceptat de organul judiciar.

(5) În cazul în care minorul nu desemnează un alt adult conform alin. (4) sau adultul desemnat nu este acceptat de organul judiciar, comunicarea informațiilor se va face către o altă persoană aleasă de organul judiciar, ținând seama de interesul superior al minorului.

(6) În cazul în care circumstanțele prevăzute la alin. (4) încetează, comunicarea se va face către părinți, tutore, curator ori persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află temporar minorul.

Art. 505²: Cheltuielile de judecată

Când suspectul sau inculpatul este minor, cheltuielile generate de înregistrările audiovideo, care ar fi căzut în sarcina acestuia potrivit art. 274 sau 275, rămân în sarcina statului.”

Art. 506 alin. (1¹)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 506 alin. (1) se introduce un nou alineat, și anume alin. (1¹)**, care are următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care minorul este trimis în judecată, solicitarea referatului de evaluare este obligatorie, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi contrar interesului superior al minorului”.

APLICAREA DISPOZIȚIILOR ALIN. (1) AL ART. II DIN LEGEA NR. 186/2017 PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA LEGII FONDULUI FUNCICIAR NR. 18/1991

De Redacția Pro Lege

Actul normativ	Sumar
Legea nr. 287/2020 privind stabilirea unor măsuri de aplicare a dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (M. Of. nr. 1203 din 09 decembrie 2020)	Se stabilește modul de aplicare a dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

În M. Of. nr. 1203 din 9 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 287/2020 privind stabilirea unor măsuri de aplicare a dispozițiilor art. II alin. (1) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.**

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile respectivului act normativ.

Prezentare generală

Astfel, prin **Legea nr. 287/2020**, potrivit articolului unic, dispozițiile **alin. (1) al art. II din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991** (M. Of. nr. 598 din 25 iulie 2017) se aplică pe o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2020.

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile **art. II alin. (1) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991**, astfel:

„(1) Pentru terenurile agricole situate în extravilanul unităților administrativ-teritoriale, pe care sunt amplasate construcții de orice fel edificate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, fără aprobarea de scoatere din circuitul agricol a acestor terenuri, se poate solicita scoaterea din circuitul agricol cu achitarea prin multiplicarea de trei ori a tarifului prevăzut în anexa nr. 1”.

**H.G. NR. 1065/2020 PRIVIND PRELUNGIREA STĂRII
DE ALERTĂ PE TERITORIUL ROMÂNIEI ÎNCEPÂND
CU DATA DE 14 DECEMBRIE 2020, PRECUM ȘI STABILIREA
MĂSURILOR CARE SE APLICĂ PE DURATA ACESTEIA
PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATERICA EFECTELOR
PANDEMIEI DE COVID-19**

De Redacția Pro Lege

Actul publicat în Monitorul Oficial	Sumar
H.G. nr. 1065/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 decembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 (M. Of. nr. 1215 din 11 decembrie 2020)	Se stabilesc măsurile care se aplică pe perioada prelungirii stării de alertă pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.

În M. Of. nr. 1215 din 11 decembrie 2020 a fost publicată **H.G. nr. 1065/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 decembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.**

Vă prezentăm, în continuare, cele mai importante dispoziții ale **H.G. nr. 1065/2020.**

Art. 1

„Începând cu data de 14 decembrie 2020 se prelungește cu 30 de zile starea de alertă pe întreg teritoriul țării, instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia

pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare, prelungită prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr. 553/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 17 iulie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr. 668/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 16 august 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr. 782/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 septembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, prin Hotărârea Guvernului nr. 856/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 15 octombrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, și prin Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 2

„Pe durata prevăzută la art. 1 măsurile de prevenire și control al infecțiilor cu coronavirusul SARS-CoV-2, condițiile concrete de aplicare și destinatarii acestor măsuri, precum și instituțiile și autoritățile publice care pun în aplicare sau urmăresc respectarea aplicării măsurilor pe durata stării de alertă sunt prevăzute în:

- a) anexa nr. 1 «Măsuri pentru creșterea capacității de răspuns»;
- b) anexa nr. 2 «Măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților»;
- c) anexa nr. 3 «Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc».”

Art. 3

„În aplicarea dispozițiilor art. 7¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei, aprobată cu completări prin Legea nr. 20/2020, cu completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, secretarul de stat, șef al Departamentului pentru Situații

de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, dispune, în colaborare cu Ministerul Sănătății, prin ordin al comandantului acțiunii, măsurile necesare prevenirii și combaterii infecțiilor cu coronavirusul SARS-CoV-2, în cadrul acțiunilor de răspuns la nivel național.”

Art. 4

„Regimul contravențional aplicabil pentru nerespectarea măsurilor prevăzute în anexele nr. 1-3 este cel stabilit la art. 64-70 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 5

„Actele emise pentru punerea în executare a Hotărârii Guvernului nr. 394/2020, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 476/2020, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 553/2020, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 668/2020, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 782/2020, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 856/2020, cu modificările și completările ulterioare, și a Hotărârii Guvernului nr. 967/2020, cu modificările și completările ulterioare, își mențin aplicabilitatea în măsura în care dispozițiile acestora nu contravin măsurilor stabilite în anexele nr. 1-3 la prezenta hotărâre.”

Art. 6

„Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.”

Anexa nr. 1: *Măsuri pentru creșterea capacității de răspuns*

Anexa nr. 2: *Măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților*

Anexa nr. 3: *Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc*

**NORMELE TEHNICE PRIVIND APLICAREA O.U.G.
NR. 140/2020 PENTRU STABILIREA UNOR MĂSURI
PRIVIND UTILIZAREA ÎNSCRISURILOR ÎN FORMĂ
ELECTRONICĂ ÎN DOMENIILE CONSTRUCȚII,
ARHITECTURĂ ȘI URBANISM (OMLPDA/OPADR
NR. 4134/3875/2020)**

De Redacția Pro Lege

Actul publicat în Monitorul Oficial	Sumar
OMLPDA/OPADR nr. 4134/3875/2020 privind aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea O.U.G. nr. 140/2020 pentru stabilirea unor măsuri privind utilizarea înscrisurilor în formă electronică în domeniile construcții, arhitectură și urbanism (M. Of. nr. 1216 din 11 decembrie 2020)	Se aprobă normele tehnice privind aplicarea O.U.G. nr. 140/2020 pentru stabilirea unor măsuri privind utilizarea înscrisurilor în formă electronică în domeniile construcții, arhitectură și urbanism

În M. Of. nr. 1216 din 11 decembrie 2020 s-a publicat **Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației și al președintelui Autorității pentru Digitalizarea României nr. 4134/3875/2020 privind aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea O.U.G. nr. 140/2020 pentru stabilirea unor măsuri privind utilizarea înscrisurilor în formă electronică în domeniile construcții, arhitectură și urbanism.**

Vă prezentăm, în cele ce urmează, dispozițiile regăsite în respectivul act normativ.

Art. 1

„Se aprobă Normele tehnice privind aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2020 pentru stabilirea unor măsuri privind utilizarea înscrisurilor în formă electronică în domeniile construcții, arhitectură și urbanism, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin”.

Art. 2

„Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării”.

În continuare, redăm cele mai importante dispoziții regăsite în Normele tehnice privind aplicarea O.U.G. nr. 140/2020.

Structura

Capitolul I: Dispoziții generale;

Capitolul II: Solicitarea emiterii certificatului calificat pentru semnătura electronică;

Capitolul III: Verificarea calității profesionale a persoanei care solicită emiterea sau modificarea certificatului calificat pentru semnătura electronică;

Capitolul IV: Emiterea certificatelor calificate pentru semnătura electronică;

Capitolul V: Suspendarea, modificarea sau revocarea certificatelor calificate pentru semnătura electronică.

Art. 3

„Experții tehnici, verificatorii de proiecte și auditorii energetici atestați conform Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicită prestatorilor de servicii de încredere calificați emiterea certificatului calificat, prezentând actele de identitate, precum și documentele emise de către Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, ca autoritate competentă în domeniu, pentru verificarea și confirmarea dreptului de practică al acestora, după cum urmează:

a) certificatul de atestare tehnico-profesională pentru confirmarea dreptului de practică în profesie și domeniul/domeniile/specialitatea de atestare sau gradul profesional;

b) legitimația aferentă certificatului de atestare tehnico-profesională pentru confirmarea valabilității dreptului de practică, aflată în termen de valabilitate”.

Art. 5

„(1) Arhitecții, conductorii arhitecți, arhitecții de interior și urbanisții cu drept de semnătură similar conductorilor arhitecți obținut conform Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicită prestatorilor de servicii de încredere calificați emiterea unui certificat calificat pentru semnătură electronică, prezentând actele de identitate, iar, în vederea verificării dreptului de semnătură, prestatorii de servicii de încredere calificați interoghează Sistemul informatic al Ordinului Arhitecților din România, urmând procedura adoptată în acest sens de către Ordinul Arhitecților din România. Verificarea se face în baza consimțământului solicitantului și a datelor de identificare certe indicate de către acesta, respectiv numărul din cadrul Tabloului Național al Arhitecților și codul numeric personal sau echivalentul pentru cetățenii altor state terțe.

(2) Sistemul informatic al Ordinului Arhitecților din România este considerat sursă sigură, astfel cum este definită la pct. 1 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.502 al Comisiei din 8 septembrie 2015 de stabilire a unor specificații și

proceduri tehnice minime pentru nivelurile de asigurare a încrederii ale mijloacelor de identificare electronică în temeiul art. 8 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă, în care se poate avea încredere că furnizează date, informații și/sau dovezi exacte care pot fi utilizate pentru verificarea atributelor pentru titlurile de calificare enumerate la alin. (1)".

Art. 8

„Persoanele care efectuează lucrări în domeniul apărării împotriva incendiilor solicită prestatorilor de servicii de încredere calificați emiterea unui certificat calificat pentru semnătură electronică, prezentând actele de identitate, precum și autorizația emisă de către Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă”.

Art. 13

„(1) Certificatele calificate pentru semnătura electronică sunt particularizate/personalizate la momentul emiterii și/sau cu ocazia reînnoirii acestora prin setarea distinctă și conform cerințelor specifice fiecărei autorități competente în raport cu legislația incidentă, a 16-25 câmpuri separate, care vor fi incluse standard în structura certificatului calificat, conform prevederilor art. 14-21.

(2) Profilul certificatelor calificate pentru semnătură electronică este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme. Autoritățile competente au obligația de a publica pe site-ul web la data intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice conținutul standardizat pentru fiecare dintre valorile atributelor corespunzătoare câmpurilor specifice, conform pct. 4 din profil.

(3) În situația în care o persoană deține mai multe drepturi de semnătură sau de practică, atestări sau autorizări distincte acordate de către aceeași autoritate competentă, pot fi emise fie certificate individuale pentru fiecare atestare sau autorizare sau poate fi emis un singur certificat calificat pentru semnătura electronică.

(4) Specialiștii care au un singur certificat pentru mai multe drepturi de semnătură sau practică au obligația ca, atunci când semnează un document cu semnătura electronică, să precizeze în cadrul documentului pentru care dintre atestări/autorizări utilizează certificatul”.

Art. 23

„(1) În termen de 5 zile de la data eliberării certificatului calificat pentru semnătură electronică titularul acestuia este obligat să comunice autorității competente care ia acordat dreptul de practică sau de semnătură numele prestatorului de servicii de încredere calificat care a eliberat certificatul calificat pentru semnătură electronică și perioada de valabilitate a acestuia, prin completarea unui formular PDF și semnarea acestuia cu respectioul certificat, urmând a utiliza în acest scop formularul și canalul de comunicare indicate de către autoritatea competentă.

(2) Obligația de la alin. (1) poate fi îndeplinită fie direct de către titularul semnăturii electronice, fie în mod automatizat, dacă, în baza acordului titularului, prestatorii de

servicii de încredere dețin un protocol tehnic cu autoritățile competente în conformitate cu propriile sisteme informatice, datele privind certificatul emis, conform prevederilor art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2020”.

Art. 24

„(1) În cazul în care este necesară modificarea unor date înscrise într-un certificat calificat pentru semnătură electronică, la solicitarea specialiștilor prevăzuți de lege în domeniile construcții, arhitectură și urbanism, prestatorul de servicii de încredere calificat va emite un nou certificat, conform modificărilor solicitate, cu respectarea prevederilor prezentului capitol.

(2) În situația în care este modificat certificatul calificat pentru semnătură electronică, titularul certificatului calificat este obligat să comunice autorității competente care i-a acordat dreptul de practică sau de semnătură, în termenul prevăzut la art. 23, modificările survenite, urmând a utiliza în acest scop formularul și canalul de comunicare indicate de către autoritatea competentă”.

În ultimul rând, vă prezentăm profilul certificatelor calificate pentru semnătură electronică, astfel cum este redat în anexa care face parte integrantă din Normele tehnice.

„1. Se vor utiliza profilele standard de certificate calificate conforme cu specificațiile Regulamentului UE nr. 910/2014 și standardelor în vigoare specificate de actele de punere în aplicare ale Regulamentului UE nr. 910/2014.

2. În cazul în care atestatul sau autorizația este pentru o persoană fizică, atunci numele și prenumele subiectului se vor regăsi în câmpul “Subject” al certificatului calificat pentru semnătură electronică, conform profilului de certificat calificat al fiecărui prestator.

3. În cazul în care autorizația este emisă pentru o persoană juridică sau persoană fizică autorizată, atunci certificatul calificat pentru semnătură electronică se va emite reprezentantului legal al persoanei juridice, menționându-se în câmpul “Organization (O)” denumirea persoanei juridice, respectiv a persoanei fizice autorizate/atestate, iar numele și prenumele reprezentantului legal al persoanei juridice se vor regăsi în câmpul “Subject” al certificatului calificat, conform profilului de certificat calificat al fiecărui prestator.

4. Pentru câmpurile specifice solicitate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2020 și prin normele tehnice se va utiliza extensia “Subject Directory Attributes”, cu următoarele atribute, prezentate în tabelul nr. 1:

Nr.	Nume atribut	OID Atribut	Valoare atribut	
			Prefix	Conținut
1	Calitatea profesională	OID-base.1	CP	
2	Titlu de calificare	OID-base.2	TL	
3	Identificator unic autorizație	OID-base.3	ID	
4	Domenii – specialitate	OID-base.4	DM	
5	Coordonator – elaborator de părți	OID-base.5	CE	
6	Autoritatea competentă	OID-base.6	AC	

7	Data eliberării autorizării	OID-base.7	IN	
8	Data expirării autorizării	OID-base.8	EX	
9	Câmp rezervat Subiectului	OID-base.10	RS	
10	Câmp rezervat Prestatorului	OID-base.11	RP	

Tabelul nr. 1 – Câmpuri extensie Subject Directory Attributes

5. Fiecare atribut are o valoare alcătuită din Prefix, urmat de spațiu (blank) și apoi de "Conținut".

6. «Prefix» – are rolul de a asigura identificarea rapidă a atributelor în cadrul vizualizării certificatului digital calificat din documente pdf. semnate.

7. «Conținut» – conține informațiile specificate în art. 14-21 din normele tehnice.

8. «Domenii-specialitate» – cuprinde lista de domenii sau/și subdomenii și specialitatea pentru care are drept de semnătură sau de practică subiectul. Conținutul pentru acest atribut va fi completat cu abrevierile domeniilor și subdomeniilor, separate prin spații (blank) între ele, urmate de specialitate. Aceste abrevieri vor fi prezente și accesibile prestatorilor de servicii de încredere pe site-ul fiecărei autorități competente, cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea în vigoare a ordinului.

9. Valoarea fiecărui atribut este «UTF8STRING», iar dimensiunea maximă este de 64 de caractere, incluzând prefixul.

10. Atributele de la 1 la 8 sunt obligatorii la intrarea în vigoare a ordinului, iar atributele 9 și 10 vor fi adăugate numai dacă este necesar.

11. Dacă pentru un anumit atribut nu există valoare, în cazul specific al unei autorizații, respectivul atribut nu va fi inclus în acel certificat.

12. Atributele 9 și 10 sunt rezervate pentru informații specifice Subiectului, respectiv Prestatorului de servicii de încredere care emite respectivul certificat calificat. Informațiile înscrise nu pot face obiectul suprapunerii cu informații ce se regăsesc în alte câmpuri.

13. OID-base este rezervat de către Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației prin solicitare pe site-ul Autorității de alocare a numerelor de internet – Internet Assignment Number Authority: Private Enterprise Number (PEN) Request. OID-ul aprobat va fi publicat pe site-ul Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, pentru a permite prestatorilor de servicii de încredere să își actualizeze sistemele cu respectivul OID-base.

14. În cazul în care se optează ca în același certificat calificat să fie înglobate mai multe drepturi de semnătură sau de practică, atestări sau autorizări distincte acordate de către aceeași autoritate competentă, atunci valorile aferente fiecărei atestări/autorizări/drept de semnătură sau practică vor avea prefixe indexate cu un număr de ordine, conform tabelului de mai jos, unde «n» este numărul de atestări/autorizări/drept de semnătură sau practică care se introduc în același certificat calificat:

OID Atribut	Valoare atribut	
	Prefix	Conținut (exemplu)
OID-base.1	CP1	Conținut_CP1

<i>OID-base.1</i>	<i>CP2</i>	<i>Conținut_CP2</i>
<i>OID-base.1</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.1</i>	<i>CPn</i>	<i>Conținut_CPn</i>
<i>OID-base.2</i>	<i>TL1</i>	<i>Conținut_TL1</i>
<i>OID-base.2</i>	<i>TL2</i>	<i>Conținut_TL2</i>
<i>OID-base.2</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.2</i>	<i>TLn</i>	<i>Conținut_TLn</i>
<i>OID-base.3</i>	<i>ID1</i>	<i>Conținut_ID1</i>
<i>OID-base.3</i>	<i>ID2</i>	<i>Conținut_ID2</i>
<i>OID-base.3</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.3</i>	<i>IDn</i>	<i>Conținut_IDn</i>
<i>OID-base.4</i>	<i>DM1</i>	<i>Conținut_DM1</i>
<i>OID-base.4</i>	<i>DM2</i>	<i>Conținut_DM2</i>
<i>OID-base.4</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.4</i>	<i>DMn</i>	<i>Conținut_DMn</i>
<i>OID-base.5</i>	<i>CE1</i>	<i>Conținut_CE1</i>
<i>OID-base.5</i>	<i>CE2</i>	<i>Conținut_CE2</i>
<i>OID-base.5</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.5</i>	<i>CEn</i>	<i>Conținut_CEn</i>
<i>OID-base.6</i>	<i>AC1</i>	<i>Conținut_AC1</i>
<i>OID-base.6</i>	<i>AC2</i>	<i>Conținut_AC2</i>
<i>OID-base.6</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.6</i>	<i>ACn</i>	<i>Conținut_ACn</i>
<i>OID-base.7</i>	<i>IN1</i>	<i>Conținut_IN1</i>
<i>OID-base.7</i>	<i>IN2</i>	<i>Conținut_IN2</i>
<i>OID-base.7</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.7</i>	<i>INn</i>	<i>Conținut_INn</i>
<i>OID-base.8</i>	<i>EX1</i>	<i>Conținut_EX1</i>
<i>OID-base.8</i>	<i>EX2</i>	<i>Conținut_EX2</i>
<i>OID-base.8</i>	<i>.....</i>	<i>.....</i>
<i>OID-base.8</i>	<i>EXn</i>	<i>Conținut_EXn</i>

”.

HOTĂRÂREA CEDO DIN 9 IUNIE 2015 ÎN CAUZA L. ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI (CEREREA NR. 39.855/13)

De Redacția Pro Lege

Hotărârea CEDO din 9 iunie 2015 în Cauza L. împotriva României (Cererea nr. 39.855/13)

Dreptul intern relevant

Art. 341, art. 385¹⁴-385¹⁶, art. 385¹⁹, art. 408¹ din vechiul Codul de procedură penală

„Art. 341

(1) Președintele înainte de a încheia dezbaterile da ultimul cuvânt inculpatului personal.

(2) În timpul în care inculpatul are ultimul cuvânt, nu i se pot pune întrebări. Dacă inculpatul releva fapte sau împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța dispune reluarea cercetării judecătorești

(...)

Art. 385¹⁴

(1) Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.

(1¹) Cu ocazia judecării recursului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea specială, titlul II, capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.

(2) Instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de recurs invocate de procuror și de părți.

(...)

Art. 385¹⁵

Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții:

1. respinge recursul, menținând hotărârea atacată:

- a) dacă recursul este tardiv sau inadmisibil;
- b) dacă recursul este nefondat;

2. admite recursul, casind hotărârea atacata și:

a) menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis;

b) achita pe inculpat sau dispune încetarea procesului penal în cazurile prevăzute în art. 11;

c) dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3-6 și rejudecarea de către instanța competentă, în cazul prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 1.

Când recursul privește atât hotărârea primei instanțe, cât și hotărârea instanței de apel, în caz de admitere și dispunerea rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, cauza se trimite la prima instanță, dacă ambele hotărâri au fost casate, și la instanța de apel, când numai hotărârea acesteia a fost casată.

În cazul în care admite recursul declarat împotriva deciziei pronunțate în apel, instanța de recurs desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată.

Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată;

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 12-16 și 17², precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.

(...)

Art. 385¹⁶

Când instanța de recurs casează hotărârea și retine cauza spre rejudecare potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d), se pronunță prin decizie și asupra probelor ce urmează a fi administrate, fixând termen pentru rejudecare. La termenul fixat pentru rejudecare, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea specială, titlul II, capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.

Dispozițiile art. 380 și art. 381 se aplică în mod corespunzător.

(...)

Art. 385¹⁹

Rejudecarea cauzei după casarea hotărârii atacate se desfășoară potrivit dispozițiilor cuprinse în partea specială, titlul II, capitolele I și II, care se aplică în mod corespunzător.

(...)

Art. 408¹

(1) Hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apararea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pot fi supuse revizuirii, dacă consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

(2) Pot cere revizuirea:

a) persoana al cărei drept a fost încălcat;

b) sotul și rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia;

c) procurorul.

(3) Cererea de revizuire se introduce la Înalta Curte de Casație și Justiție, care judeca cererea în complet de 9 judecatori.

(4) Cererea de revizuire se poate face în termen de un an de la data ramanerii definitive a hotărârii Curtii Europene a Drepturilor Omului.

(5) După sesizare, instanța poate dispune, din oficiu, la propunerea procurorului sau la cererea părții, suspendarea executării hotărârii atacate.

(6) Participarea procurorului este obligatorie.

(7) La judecarea cererii de revizuire, părțile se citeaza. Partea arestată este adusă la judecată.

(8) Când părțile sunt prezente la judecarea cererii de revizuire, se ascultă și concluziile acestora.

(9) Instanța examinează cererea în baza actelor dosarului și se pronunță prin decizie.

(10) Când instanța constată ca cererea este tardivă, inadmisibilă sau nefondată, o respinge.

(11) Când instanța constată ca cererea este fondată:

a) desființează, în parte, hotărârea atacată sub aspectul dreptului încălcat și, rejudecând cauza, cu aplicarea dispozițiilor din capitolul III, secțiunea II, în latura consecințele încălcării dreptului;

b) desființează hotărârea și, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța în fața careia s-a produs încălcarea dreptului, aplicându-se dispozițiile din capitolul III, secțiunea II.

(12) Decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție nu este supusă nici unei cai de atac".

În M. Of. nr. 1247 din 17 decembrie 2020 s-a publicat **Hotărârea CEDO din 9 iunie 2015 în Cauza L. împotriva României (Cererea nr. 39.855/13)**.

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile respectivei hotărâri:

„I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

(...)

B. Cu privire la fond

(...)

2. Motivarea Curții

32. Curtea face trimitere la principiile generale care reglementează modalitățile de aplicare a art. 6 din Convenție, cu privire la procedurile în apel, pe care le-a reamintit în Cauza Găitănanu împotriva României (pct. 26-28, 26 iunie 2012; a se vedea, de asemenea, Flueraș împotriva României, nr. 17.520/04, pct. 53-55, 9 aprilie 2013, și Moinescu împotriva României, nr. 16.903/12, pct. 33-35, 15 septembrie 2015).

33. În speță, aceasta observă că Guvernul nu a contestat faptul că Înalta Curte și-a fundamentat hotărârea pe probele din declarațiile lui P.J. și ale altor martori

interogați de parchet și de instanța de prim grad. Guvernul contestă numai valoarea probatorie a acestor mărturii și susține că înscrisurile au fost cele care au stat la baza convingerii judecătorilor Înaltei Curți (supra, pct. 31).

34. Curtea nu își poate exprima punctul de vedere cu privire la ierarhia probelor sau la valoarea lor probatorie. Reamintește că, în principiu, le revine instanțelor naționale sarcina de a aprecia probele administrate de acestea [Garcia Ruiz împotriva Spaniei (MC), nr. 30.544/96, pct. 28, CEDO 1999-I].

35. În speță, este suficient să constate că Înalta Curte s-a prevalat de posibilitatea oferită de legea internă de a examina din nou mărturiile pentru a se pronunța asupra vinovăției părții interesate (supra, pct. 15). Reiese, astfel, clar din motivația deciziei din 13 februarie 2013 că aceste mărturii, în special cele ale lui P.J., P.D.R. și L.D., au contribuit în mod semnificativ la formarea convingerii judecătorilor Înaltei Curți. Or, tocmai aceste mărturii i-au determinat pe judecătorii din prima instanță să se îndoiască suficient de temeinicia acuzației, astfel încât să decidă achitarea persoanei în cauză de acuzația de luare de mită (supra, pct. 16 și 17).

36. Prin urmare, Curtea apreciază că Înalta Curte ar fi trebuit să aibă în vedere necesitatea unei noi audieri a martorilor respectivi, cu atât mai mult cu cât s-a pronunțat asupra caracterului credibil al mărturiilor. Într-adevăr, instanța a dat întâietate declarațiilor făcute de martori în fața procurorului, considerându-le mai credibile decât pe cele pe care aceștia le-au dat în fața primei instanțe (supra, pct. 17), deși martorii făcuseră cunoscute presiunile exercitate de parchet asupra lor pentru a-i determina să depună mărturie împotriva reclamantului (supra, pct. 8).

37. Curtea reamintește, în acest context, că cei care au responsabilitatea de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui inculpat trebuie, în principiu, să fie în măsură să asculte martorii personal și să evalueze credibilitatea acestora. Evaluarea credibilității unui martor este o sarcină complexă care, în general, nu poate fi dusă la bun sfârșit prin simpla citire a declarațiilor scrise (Dan împotriva Moldovei, nr. 8.999/07, pct. 33, 5 iulie 2011). Desigur, există cazuri în care este imposibilă ascultarea martorului de către instanță, de exemplu, dacă persoana în cauză a decedat sau atunci când este vorba de respectarea dreptului acesteia de a nu se autoincrimina [Craxi împotriva Italiei (nr. 1), nr. 34.896/97, pct. 86, 5 decembrie 2002, și Dan, citată anterior, pct. 33]. Însă nu acesta a fost cazul în speță.

38. Având în vedere aceste elemente, Curtea apreciază că în speță omisiunea Înaltei Curți de a audia martorii înainte de a-l declara pe reclamant vinovat de luare de mită i-a restrâns semnificativ dreptul la apărare (Destrehem împotriva Franței, nr. 56.651/00, pct. 45, 18 mai 2004, Dan, citată anterior, pct. 31-35, și Lazu împotriva Republicii Moldova, nr. 46.182/08, pct. 36-44, 5 iulie 2016).

39. În consecință, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

2. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

41. Reclamantul solicită suma de 140.000 euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material pe care consideră că l-a suferit. Arată că acest quantum corespunde salariilor neîncasate, ca urmare a revocării sale din funcția publică, ca și sumei pe care pretinde că a plătit-o, în urma deciziei pronunțate de Înalta Curte la 13 februarie 2013. Reclamantul lasă la aprecierea Curții quantumul despăgubirii pe care i-ar putea-o acorda pentru compensarea prejudiciului moral pe care pretinde că l-a suferit.

42. Guvernul consideră că nicio sumă nu poate fi acordată reclamantului cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, cererea sa în această privință având un caracter speculativ. În ceea ce privește cererea referitoare la prejudiciul moral, acesta consideră că o eventuală constatare a încălcării art. 6 § 1 din Convenție reprezintă în sine o reparație echitabilă suficientă.

43. Curtea constată că, în speță, singurul temei care trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile constă în faptul că reclamantul nu a beneficiat de garanțiile unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție. În ceea ce privește pretinsul prejudiciu material, Curtea nu poate specula cu privire la rezultatul la care procedura ar fi ajuns dacă nu ar fi avut loc încălcarea Convenției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Alexe împotriva României, nr. 66.522/09, pct. 48, 3 mai 2016). Prin urmare, nu este necesar să i se acorde reclamantului o sumă pentru prejudiciul material.

44. În ceea ce privește cererea formulată pentru prejudiciul moral, în pofida faptului că, în mod cert, Curtea nu poate specula cu privire la posibilul rezultat al procesului, în cazul în care garanțiile prevăzute la art. 6 § 1 din Convenție ar fi fost respectate, aceasta apreciază totuși că nu este nerezonabil să considere că persoana în cauză a suferit un prejudiciu moral real în cadrul procesului respectiv (Alexe, citată anterior, pct. 50). În consecință, acordă reclamantului cu acest titlu 1.500 EUR.

B. Cheltuieli de judecată

45. Reclamantul solicită 7.500 EUR pentru cheltuielile suportate în cadrul procedurii desfășurate în fața instanțelor interne. Acesta arată că suma respectivă corespunde cheltuielilor efectuate cu transportul pentru a se prezenta la audierile în fața instanțelor interne.

46. Guvernul subliniază că reclamantul nu a prezentat niciun act doveditor pentru pretensele cheltuieli de judecată.

47. În conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora. În speță, ținând seama de criteriile menționate anterior și de lipsa documentelor justificative, Curtea respinge cererea privind cheltuielile de judecată din cadrul procedurii naționale.

C. Dobânzi moratorii

48. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ – MODIFICĂRI (LEGEA NR. 295/2020)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
<p>Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală</p> <p>(M. Of. nr. 547 din 23 iulie 2015; cu modif. și compl. ult.)</p>	<p>Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare</p> <p>(M. Of. nr. 1266 din 21 decembrie 2020)</p>	<p><i>- modifică: art. 1 pct. 31, art. 7 alin. (10), art. 11 alin. (3) lit. d), art. 11 alin. (10), art. 18 alin. (3), art. 23 alin. (3), art. 54, art. 59 alin. (3), art. 62 alin. (5), art. 71 alin. (5), art. 82 alin. (1) lit. e), art. 83 alin. (4) și (5), art. 85 alin. (3), art. 98 lit. d), art. 126 alin. (2), art. 127 alin. (1) lit. h), art. 127 alin. (2), (5) și (6), art. 128 alin. (1) și (2), art. 130 alin. (2), art. 131 alin. (1) și (2), art. 135 alin. (5), art. 140 alin. (3), art. 140 alin. (6), art. 145 alin. (1), art. 158 alin. (4), art. 160 alin. (1), art. 168 alin. (12), art. 173 alin. (3), art. 181 alin. (1), art. 181 alin. (7) și (8), art. 184 alin. (7), art. 193 alin. (2), art. 193 alin. (11) și (18), art. 194 alin. (1) lit. c), art. 195 alin. (2), (5) și (11), art. 199 alin. (1), art. 203 alin. (1), art. 206 alin. (2) lit. c), art. 211 lit. b), art. 212</i></p>

		<p>alin. (2), art. 213 alin. (13), art. 214 alin. (1), art. 217 alin. (1) lit. d), art. 226 alin. (1) și (8), art. 241, art. 249 alin. (1) lit. b), art. 250 alin. (14), art. 255 alin. (2), art. 268 alin. (2), art. 269 alin. (2), art. 270 alin. (3), art. 272, art. 274 alin. (5), art. 276 alin. (5), art. 281 alin. (4), art. 336 alin. (3), art. 338 alin. (3);</p> <p>– introduce: art. 11 alin. (6¹), art. 18 alin. (5) lit. c), art. 23 alin. (4), art. 49 alin. (1) lit. d) – g), art. 65 alin. (7) și (8), art. 76 alin. (2), art. 82 alin. (12), art. 86 alin. (3), art. 111 alin. (2) lit. e), art. 126 alin. (2¹) și (2²), art. 127 alin. (1) lit. i¹), art. 127 alin. (8) și (9), art. 127 alin. (10), art. 128 alin. (2¹), art. 131 alin. (1) și (2), art. 137¹, art. 140 alin. (5¹), art. 140 alin. (6¹), art. 159 alin. (5¹), art. 167 alin. (9¹), art. 170¹, art. 173 alin. (3¹), art. 181 alin. (2¹), art. 181 alin. (13), art. 182 alin. (5), art. 193 alin. (9¹), art. 193 alin. (18¹) – (18³), art. 193 alin. (25), art. 195 alin. (11²) – (11³), art. 219 alin. (2), art. 235 alin. (5¹), art. 235 alin. (7) – (9), art. 250 alin. (4) lit. d¹), art. 263 alin. (11¹) – (11⁵), art. 265 alin. (4¹), art. 279</p>
--	--	---

		alin. (4 ¹), art. 281 alin. (3 ¹), art. 281 ¹ , art. 283 alin. (2 ¹).
--	--	--

În M. Of. nr. 1266 din 21 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 295/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare.**

Vă prezentăm, în cele ce urmează, o parte dintre modificările, dar și completările aduse respectivului act normativ.

Art. 11 alin. (10)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 11 alin. (10) se prezenta sub următoarea formă:

„(10) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organele fiscale centrale și locale se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 11 alin. (10) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(10) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organele fiscale centrale și locale se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare, în scopul exercitării atribuțiilor de administrare a creanțelor fiscale.”

Art. 83 alin. (4) și (5)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 83 alin. (4) și (5) se prezentau sub următoarea formă:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția termenului de transmitere către instituțiile de credit a certificatului de înregistrare fiscală care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală.

*) Conform art. II alin. (1) din O.G. nr. 30/2017, prevederile art. 83 alin. (4), astfel cum au fost modificate prin ordonanță, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2018.

(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1)-(4), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 83 alin. (4) și (5) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei case de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Pe baza datelor transmise Ministerul Finanțelor Publice atribuie numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală, înregistrează fiscal persoana respectivă și comunică instituției de credit informația referitoare la înregistrarea fiscală în termen de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală. Totodată se emite certificatul de înregistrare fiscală care se păstrează de către organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia. În cazul în care solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală se realizează prin intermediul aplicației on-line a A.N.A.F numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală se comunică instituției de credit prin aplicația on-line spre a fi înregistrat în evidențele informatice ale acesteia.

(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1)-(3), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

Art. 130 alin. (2)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 130 alin. (2) se prezenta sub următoarea formă:

„(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 130 alin. (2) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală, însă nu mai devreme de 3 zile lucrătoare de la data comunicării proiectului de raport de inspecție fiscală, respectiv 5 zile lucrătoare în cazul marilor contribuabili. Perioada necesară pentru îndeplinirea audierii în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. b) nu se include în calculul duratei inspecției fiscale.”

Art. 241

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 241 se prezenta sub următoarea formă:

„Art. 241: Înlocuirea bunurilor sechestrate

La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini. Dispozițiile art. 227 alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 241 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 241: Înlocuirea bunurilor sechestrate

(1) La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun:

a) cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini, sub condiția acoperirii limitei de 150% din valoarea creanței rămase de recuperat pentru care s-a instituit sechestrul;

b) cu scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție/consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului, pe o perioadă de maximum 6 luni, la nivelul obligației fiscale rămase de recuperat la data depunerii garanției, pentru care s-a început executarea silită a bunului ce se solicită a fi înlocuit. Organul de executare execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia.

(2) După înlocuirea bunurilor potrivit alin. (1), sechestrul aplicat asupra bunurilor ce s-au înlocuit se ridică.”

Art. 272

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 272 se prezenta sub următoarea formă:

„Art. 272

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea

situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 13 milionmilioane lei;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 13 milionmilioane lei;
- c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);
- d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/ acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor.

(3) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei;
- c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);
- d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

(4) Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili competentă pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident.

(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare;

c) creanțe fiscale și măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum și decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.

(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente.

(7) Competența de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale se poate delega altui organ de soluționare, în condițiile stabilite prin ordinul președintelui A.N.A.F. Contestatorul și persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației sunt informați cu privire la schimbarea competenței de soluționare a contestației.

(8) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se soluționează de către aceste organe fiscale.

(9) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.”

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 272 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 272: *Organul competent*

(1) *Contestațiile formulate împotriva titlurilor de creanță, precum și împotriva altor acte administrativ-fiscale emise de organul fiscal central se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.*

(2) *Activitatea de soluționare a contestațiilor se realizează de către structura specializată din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice atât la nivel central, cât și la nivel teritorial.*

(3) *Competența și atribuțiile structurii specializate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și ale structurilor teritoriale de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.*

(4) *Contestațiile formulate împotriva actelor administrativ-fiscale emise de organele fiscale locale din cadrul autorităților administrației publice locale se soluționează de către aceste organe fiscale.*

(5) *Contestațiile formulate împotriva actelor administrativ-fiscale emise de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.”*

		<p>alin. (4) lit. a), art. 123 alin. (1), art. 123 alin. (3), art. 125 alin. (1) lit. b), art. 125 alin. (4), art. 131 alin. (3) lit. b), art. 132 alin. (2), art. 135¹, art. 138¹ alin. (1), art. 139 alin. (1) lit. i), art. 140 alin. (2), art. 142 lit. b), art. 142 lit. u), art. 146 alin. (2¹), art. 146 alin. (9), art. 147 alin. (3), titlul V cap. II titlul secț. a 5-a, titlul V. , cap. II titlul secț. a 6-a, art. 151 alin. (12), art. 154 alin. (1) lit. a)-b), lit. d) și lit. r), art. 154 alin. (2), art. 155 alin. (2), art. 157 alin. (1) lit. k), art. 168 alin. (7)-(7¹), art. 169 alin. (3), art. 169 alin. (3²), art. 170 alin. (2) lit. e), art. 174 alin. (10), art. 183, art. 220⁴ alin. (1) lit. g), art. 220⁷ alin. (2), art. 223 alin. (1) lit. j) și lit. o), art. 223 partea introductivă a alin. (2), lit. b), lit. e) și lit. g), art. 224 alin. (9), art. 227 alin. (1), art. 228 lit. a)-b), art. 229 alin. (1) lit. c), art. 230 alin. (5) lit. e)-f), art. 231 alin. (1), art. 270 alin. (3) lit. b), art. 270 alin. (7), art. 282 alin. (3) lit. b), art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3, art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-5, art. 297 alin. (7) lit. b), art. 301 alin. (2), art. 303 alin. (3)-(5), art. 326 alin. (4), art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 1-2, art. 331 alin. (6), art. 336 pct. 9 și pct. 18, art. 343 alin. (5), art. 346 alin. (3), art. 348 alin. (8), art. 356 alin. (2), art. 357, art. 358 alin. (5), art. 359 alin. (1), art. 362 alin. (4)-(5), art. 367 alin. (2), art. 401 alin. (2) lit. b), art. 401 alin. (6), art. 402 alin. (5), art. 405 alin. (1),</p>
--	--	--

	<p>art. 412 alin. (9), art. 414 denumirea marginală, art. 415 denumirea marginală, anexa nr. 1 la titlul VII nr. crt. 6 coloana 7, art. 453 lit. b), art. 456 alin. (1) lit. h) și lit. s), art. 458 alin. (1) lit. a) și lit. c), art. 459 alin. (3), art. 460 alin. (5) lit. d), alin. (6), alin. (8)-(9), art. 461 alin. (6), art. 461 alin. (9), art. 462 alin. (2), art. 464 alin. (2) lit. g), art. 466 alin. (6), art. 467 alin. (2), art. 469 alin. (1) lit. i), art. 471 alin. (3), art. 488, art. 489 alin. (1), art. 491 alin. (2), art. 493 alin. (8);</p> <p>- introduce: art. 8¹, art. 22 alin. (10¹), art. 25 alin. (2¹), art. 25 alin. (4) lit. f¹), art. 25 alin. (12)-(13), art. 29 alin. (4)-(5), art. 31 alin. (2¹), cap. IV¹ „Reguli privind consolidarea fiscală în domeniul impozitului pe profit”, art. 45 alin. (5)-(7), art. 53 alin. (1) lit. n), art. 59 alin. (2¹), art. 68 alin. (7) lit. k¹)-k²), art. 68 alin. (7¹), art. 68², art. 76 alin. (4) lit. ț¹), art. 76 alin. (4) lit. w)-y), art. 78 alin. (2¹), art. 82 alin. (2¹)-(2²), art. 83 alin. (2¹), art. 84 alin. (3¹), art. 85 alin. (4¹)-(4⁹), art. 93 alin. (2) lit. a¹), art. 100 alin. (3)-(4), art. 105 alin. (2) nr. crt. 15, art. 114 alin. (2) lit. a⁴), art. 114 alin. (2) lit. k¹), art. 114 alin. (2) lit. n), art. 115 alin. (1²), art. 116 alin. (3²)-(3³), art. 120 alin. (9), art. 123 alin. (1²), art. 123 alin. (8), art. 130 alin. (3¹), art. 133 alin. (15²)-(15⁶), art. 133 alin. (20),</p>
--	--

		<p>art. 135², art. 139¹, art. 142 lit. s) pct. 7, art. 142 lit. w)-z), art. 146 alin. (9²), art. 146 alin. (12), art. 147 alin. (1¹), art. 147 alin. (3²), art. 147¹, art. 151 alin. (7¹), art. 151 alin. (19¹), art. 157², art. 168 alin. (2¹), art. 168 alin. (11), art. 169 alin. (1¹), art. 169¹, art. 174 alin. (7¹), art. 174 alin. (10¹), art. 174 alin. (18¹), art. 220⁶ alin. (2¹), art. 220⁷ alin. (1¹), art. 224 alin. (4) lit. c¹), art. 228 alin. (2), art. 230 alin. (2), art. 230 alin. (8), art. 270 alin. (1¹), art. 287 lit. f), art. 316 alin. (6¹)-(6²), art. 326 alin. (4¹), art. 331 alin. (2) lit. k), art. 340 alin. (6¹), art. 345 alin. (2) lit. e), anexa nr. 1 de la titlul VII nr. cr. 3 pct. 3.1.3, art. 456 alin. (1) lit. y), art. 456 alin. (6¹), art. 461 alin. (12¹), art. 462 alin. (4¹), art. 464 alin. (7), art. 466 alin. (9¹), art. 467 alin. (4¹), art. 469 alin. (7), art. 471 alin. (8), art. 491 alin. (1¹), art. 495²;</p> <p>- abrogă: art. 25 alin. (2) lit. b) pct. 2¹, art. 51 alin. (2)-(3), art. 85 alin. (8¹), art. 86, art. 123 alin. (1¹), art. 169 alin. (3¹), art. 174 alin. (12)-(14), art. 223 alin. (2) lit. c) și lit. h), art. 494 alin. (10) lit. c) și alin. (11).</p>
--	--	--

În M. Of. nr. 1269 din 21 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 296/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

Astfel, prin respectivul act normativ se aduc unele modificări și completări **Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

Vă prezentăm, în continuare, cele mai importante dintre modificările și completările aduse **Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.**

Art. 7 pct. 18 pct. 26 lit. d), pct. 37 și pct. 40 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 7 pct. 18, pct. 26 lit. d), pct. 37 și pct. 40** prevedeau:

„În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlurilor VII și VIII, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

18. locul conducerii efective – locul în care se iau deciziile economice strategice necesare pentru conducerea activității persoanei juridice străine în ansamblul său și/sau locul unde își desfășoară activitatea directorul executiv și alți directori care asigură gestionarea și controlul activității acestei persoane juridice;

(...)

26. persoane afiliate – o persoană este afiliată dacă relația ei cu altă persoană este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

(...)

d) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică.

(...)

37. rezident – orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, și orice persoană fizică rezidentă;

(...)

40. titlu de participare – orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică ori la un fond deschis de investiții;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 7 pct. 18, pct. 26 lit. d) , pct. 37 și pct. 40 se modifică** și vor avea următorul conținut:

„În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlurilor VII și VIII, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

18. locul conducerii efective – locul în care, dacă nu se demonstrează altfel, persoana juridică străină realizează operațiuni care corespund unor scopuri economice, reale și de substanță și unde este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) deciziile economico-strategice necesare pentru conducerea activității persoanei juridice străine în ansamblul său se iau în România de către directorii executivi/membrii consiliului de administrație; sau

b) cel puțin 50% din directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine sunt rezidenți;

(...)

26. persoane afiliate – o persoană este afiliată dacă relația ei cu altă persoană este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

(...)

d) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor sale afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua ori dacă le controlează în mod efectiv;

(...)

37. rezident – orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene sau orice persoană fizică rezidentă. Rezidentul are obligație fiscală integrală în România, fiind contribuabil supus impozitării în România pentru veniturile mondiale obținute din orice sursă, atât din România cât și din afara României, conform prevederilor prezentei legi și ale tratatelor în vigoare încheiate de România;

(...)

40. titlu de participare – orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică ori deținerile la un fond de investiții;”.

Art. 8¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, după **art. 8**, se **introduce** un nou articol, **art. 8¹**, cu următorul conținut:

„Art. 8¹: Locul conducerii efective în România al unei persoane juridice străine

(1) Dacă o persoană juridică străină este considerată rezidentă atât în România, cât și într-un stat semnatar al unei convenții de evitare a dublei impuneri la care România este parte, rezidența acestei persoane se va stabili potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri.

(2) Rezidența în România a persoanei juridice străine se stabilește de către organul fiscal central competent pe baza chestionarului prevăzut la art. 230 alin. (8) și a următoarelor documente anexate la acesta:

a) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a deciziei/hotărârii acționarilor/asociaților/fondatorilor/membrilor consiliului de administrație/directorilor executivi ai persoanei juridice străine cu privire la stabilirea locului conducerii efective în România;

b) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a actului constitutiv actualizat al persoanei juridice străine;

c) copia legalizată a extrasului de la Registrul Comerțului sau organismului similar din statul străin în care este înregistrată persoana juridică străină, din care rezultă acționariatul și aportul acestuia în capitalul persoanei juridice străine; orice modificări ulterioare se comunică organului fiscal central competent în termen de 45 de zile calendaristice de la data producerii lor;

d) copia documentului sau actului privind utilizarea spațiului din România unde se va exercita efectiv conducerea persoanei juridice străine;

e) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a contractelor încheiate cu directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine având locul conducerii efective în România.

(3) Organul fiscal central competent analizează documentația prezentată de persoana juridică străină, stabilește dacă locul conducerii efective este în România și notifică persoana juridică străină dacă păstrează rezidența statului străin sau devine persoană juridică străină rezidentă în România.

(4) Persoana juridică străină rezidentă în România potrivit locului conducerii efective are următoarele obligații:

a) să se înregistreze la organul fiscal central competent, potrivit declarației de înregistrare fiscală/declarație de mențiuni/declarație de radiere pentru persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România în termen de 30 zile de la data la care a fost notificat că este persoană rezidentă în România;

b) să păstreze procesele-verbale ale ședințelor de consiliu și ale adunărilor acționarilor/asociaților;

c) să conducă și să păstreze în România evidența contabilă, respectiv să întocmească situațiile financiare conform legislației contabile din România;

d) să se înregistreze ca plătitor de impozit pe profit;

e) să își mențină rezidența în România pe o perioadă de cel puțin un an fiscal.

(5) Prevederile titlului II "Impozitul pe profit" din prezentul cod sunt aplicabile și persoanei juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective.

(6) În scopul administrării creanțelor fiscale, organul fiscal central stabilește și înregistrează, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un loc al conducerii efective în România al unei persoane juridice străine, care nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Stabilirea rezidenței în România de către o persoană juridică străină nu trebuie să aibă la bază aranjamente artificiale în scopul reducerii impozitelor care ar fi trebuit să fie plătite în statul străin și nu trebuie să creeze oportunități de neimpozitare sau de impozitare mai scăzută în România, inclusiv prin aranjamente de utilizare a convențiilor fiscale încheiate de România, numai în scopul evitării plății impozitelor în beneficiul direct sau indirect al unor rezidenți din terțe jurisdicții".

Art. 12 lit. h)-i), lit. m) și lit. s) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 12, lit. h)-i), lit. m) și lit. s)** prevedeau:

„Sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, în special următoarele venituri:

(...)

h) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;

i) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, deținute la o persoană juridică română, și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

(...)

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

(...)

s) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 12, lit. h)-i), lit. m) și lit. s)** *se modifică* și vor avea următorul conținut:

„Sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, în special următoarele venituri:

(...)

h) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la un rezident;

i) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, deținute la un rezident și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

(...)

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(...)

s) venituri realizate din lichidarea unui rezident;”.

Art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 13 alin. (1), lit. c)** prevedea:

„(1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

(...)

c) persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 13 alin. (1), lit. c)** se *modifică* și va avea următorul conținut:

„(1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

(...)

c) persoanele juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective;”.

Art. 14 lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 14, lit. a)** prevedea:

„Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine având locul de exercitare a conducerii efective în România, precum și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 14, lit. a)** se *modifică* și va avea următorul conținut:

„Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) În cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective, precum și al persoanelor juridice cu sediul

social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate”.

Art. 22 alin. (2) și alin. (4)-(5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 22, alin. (2) și alin. (4)-(5)** prevedeau:

„(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, obținut până în trimestrul sau în anul punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1). Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(...)

(4) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 47 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (5²) și art. 52, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul trimestrului respectiv investit în activele prevăzute la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(5) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârșitul exercițiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 22, alin. (2) și alin. (4)-(5) se modifică** și vor avea următorul conținut:

„(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, obținut până în trimestrul sau în anul punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1). Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit calculat cumulat de la începutul anului până în trimestrul punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1), pentru contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit, respectiv în limita impozitului pe profit calculat cumulat de la începutul anului punerii în funcțiune a activelor prevăzute la alin. (1) până la sfârșitul anului respectiv pentru contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare și plată a impozitului pe profit.

(...)

(4) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 47 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (3¹) și art. 52, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul trimestrului respectiv investit în activele prevăzute la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(5) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârșitul exercițiului financiar sau în cursul anului următor, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit”.

Art. 22 alin. (10^{^1}) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 22**, după **alin. (10)**, se **introduce** un nou alineat, **alin. (10^{^1})**, cu următorul conținut:

„(10^{^1}) Contribuabilii care aplică prevederile Legii nr. 153/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru completarea Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru achizițiile reprezentând aparate de marcat electronice fiscale, definite potrivit legii, nu aplică prevederile prezentului articol”.

Art. 25 alin. (2^{^1}) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 25**, după **alin. (2)**, se **introduce** un nou alineat, **alin. (2^{^1})**, cu următorul conținut:

„(2^{^1}) Cheltuielile suportate de angajator aferente activității în regim de telemuncă pentru salariații care desfășoară activitatea în acest regim, potrivit legii, sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal”.

Art. 25 alin. (3) lit. b) pct. 2^{^1} din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (abrogat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **25 alin. (3) lit. b) pct. 2^{^1}** prevedea:

„(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

(...)

b) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 5%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii. Intră sub incidența acestei limite următoarele:

(...)

2[^]1. cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor unități de educație timpurie, conform alin. (4) lit. i[^]1) și i[^]2);”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 25 alin. (3) lit. b) pct. 2[^]1 se abrogă.**

Art. 25 alin. (4) lit. f[^]1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 25 alin. (4), după lit. f), se introduce** o nouă literă, **lit. f[^]1)**, cu următorul conținut:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

f[^]1) cheltuielile efectuate ca urmare a unor tranzacții cu o persoană situată într-un stat care, la data înregistrării cheltuielilor, este inclus în anexa I și/sau anexa II din Lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;”.

Art. 25 alin. (4) lit. q) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 25 alin. (4), lit. q)** prevedea:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

q) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în acțiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului IV;”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 25 alin. (4), lit. q) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

q) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în acțiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor;”.

Art. 25 alin. (12)-(13) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)**Noua reglementare**

Potrivit noii reglementări, la **art. 25**, după **alin. (11)**, se *introduc* două noi alineate, **alin. (12)-(13)**, cu următorul conținut:

„(12) În situația în care un beneficiar al unei sponsorizări/burse private/mecenat restituie suma respectivă contribuabilului, potrivit legii, într-un an fiscal diferit de cel în care a fost acordată sponsorizarea/bursa privată/mecenatul, suma dedusă pentru acea sponsorizare/bursă privată sau mecenat din impozitul pe profit, în perioade fiscale precedente, în limita prevăzută de lege, se adaugă ca diferență de plată la impozitul pe profit datorat în trimestrul/anul restituirii sponsorizării/bursei private/mecenatului. Pentru situațiile în care restituirile de sponsorizări/burse private/mecenat se efectuează în același an fiscal, contribuabilul regularizează în trimestrul/anul restituirii sponsorizării/bursei private/mecenatului sumele deduse din impozitul pe profit, în trimestrele precedente, în limita prevăzută de lege.

(13) Cheltuielile reprezentând amortizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, care se scad din impozitul pe profit potrivit alin. (4) lit. t), sunt cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal”.

Art. 26 alin. (1) partea introductivă a lit. c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 26 alin. (1), partea introductivă a lit. c)** prevedea:

„(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

(...)

c) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 30% din valoarea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) și i), dacă creanțele îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 26 alin. (1), partea introductivă a lit. c)** se *modifică* și va avea următorul conținut:

„(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

(...)

c) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, altele decât cele prevăzute la lit. d)-f), h) și i), dacă creanțele îndeplinesc cumulativ următoarele condiții”.

Art. 29 alin. (4)-(5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 29**, după **alin. (3)**, se **introduc** două noi alineate, **alin. (4)-(5)**, cu următorul conținut:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1)-(3), contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru determinarea rezultatului fiscal, vor avea în vedere următoarele reguli:

a) în cazul în care contractul de leasing transferă dreptul de proprietate asupra activului-suport la locatar până la încheierea duratei contractului de leasing sau costul activului aferent dreptului de utilizare reflectă faptul că locatarul va exercita o opțiune de cumpărare, locatarul deduce cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare pe durata activului-suport, determinată potrivit art. 28, cu respectarea și a celorlalte condiții prevăzute în cadrul art. 28;

b) în cazul contractelor de leasing care nu îndeplinesc condiția prevăzută la lit. a), cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se deduc astfel:

pe durata contractului de leasing, în situația în care locatarul amortizează activul respectiv pe aceeași durată, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

pe durata activului-suport determinată potrivit art. 28, în situația în care locatarul amortizează activul respectiv pe durata de utilizare economică a activului-suport, potrivit reglementărilor contabile aplicabile. În cazul în care activele-suport sunt de natura celor prevăzute la art. 28 alin. (4), cu excepția celor prevăzute la art. 28 alin. (4) lit. c), cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se deduc pe durata contractului de leasing;

c) pentru deducerea cheltuielilor privind dobânzile, în cazurile prevăzute la lit. a) și b), se aplică prevederile art. 40²;

d) în situația în care activele-suport care fac obiectul contractelor prevăzute la lit. a) reprezintă active de natura celor prevăzute la art. 22 alin. (1), scutirea de impozit pe profit a profitului reinvestit, potrivit art. 22, se aplică la valoarea dreptului de utilizare a activelor respective;

e) pentru deducerea cheltuielilor prevăzute la lit. b) se aplică și prevederile art. 25 alin. (1) și (3) lit. l), după caz;

f) în cazul în care se efectuează reevaluarea activului aferent dreptului de utilizare sunt aplicabile prevederile art. 7 pct. 44 lit. c), art. 23 lit. g), art. 25 alin. (4) lit. l), art. 26 alin. (6) și (7);

g) pentru clasificarea contractelor de leasing, locatarul nu aplică prevederile art. 7 pct. 7 și 8, art. 28 alin (4) și (14).

h) pentru deducerea diferențelor de curs valutar se aplică prevederile art. 40², cu excepția vehiculelor rutiere motorizate, unde se aplică prevederile art. 25 alin. (3) lit. l);

(5) În cazul contractelor de leasing pe termen scurt și în cazul contractelor de leasing în care activul-suport are o valoare mică, pentru care locatarul optează să nu aplice

dispozițiile privind recunoașterea contractelor de leasing, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, cheltuielile aferente acestor contracte, reprezintă cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal”.

Art. 31 alin. (2^{^1}) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (introdus prin Legea nr. 296/2020)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 31**, după **alin. (2)**, *se introduce* un nou alineat, **alin. (2^{^1})**, cu următorul conținut:

„(2^{^1}) Prevederile alin. (2) se aplică și:

a) contribuabilului care, în calitate de absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, preia de la un plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost anterior plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată integral de către absorbit/divizat/cedent, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil, pe perioada rămasă, cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani;

b) contribuabilului care, într-o perioadă anterioară în care era plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, a preluat, ca absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, de la un plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, fost plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil pe perioada rămasă, cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani;

c) contribuabilului care, într-o perioadă anterioară în care era plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, a preluat, ca absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, de la un alt plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată integral, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil pe perioada rămasă cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani”.

Art. 35 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, **art. 35** prevedea:

„Art. 35

Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România

Prevederile referitoare la persoana juridică română cuprinse în art. 24, art. 27 alin. (9), art. 32, 34, 38, precum și art. 39 se aplică în aceleași condiții și situații persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 35 se modifică** și va avea următorul conținut:

„Art. 35: Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective

Prevederile referitoare la persoana juridică română cuprinse la art. 23, 24, 32, 34, 38, 39, precum și art. 43 se aplică în aceleași condiții și situații persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective.

Pentru aplicarea art. 24 și 33 persoanele juridice străine rezidente în România potrivit locului conducerii efective trebuie să aibă una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1, respectiv anexa nr. 3, din prezentul titlu”.

Art. 39 alin. (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, la **art. 39, alin. (6)** prevedea:

„(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu, sau la venitul obținut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă se prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 39, alin. (6) se modifică** și va avea următorul conținut:

„(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu, sau la venitul obținut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează un astfel de document. Pentru veniturile pentru care nu se realizează reținerea la sursă, impozitul plătit în străinătate de persoana juridică se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau prin copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia, în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează documentul justificativ”.

Art. 40⁶ alin. (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (modificat prin Legea nr. 296/2020)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, la **art. 40⁶, alin. (6)** prevedea:

„(6) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidența fiscală în România își desfășoară activitatea într-un alt stat membru/stat terț, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care România scutește veniturile respective în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu un stat terț”.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, la **art. 40⁶, alin. (6)** *se modifică* și va avea următorul conținut:

„(6) *În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride implică venitul unui sediu permanent ignorat, care nu face obiectul impozitării în România, prin care un contribuabil cu rezidența fiscală în România își desfășoară activitatea într-un alt stat membru/stat terț, contribuabilul român include în baza impozabilă veniturile care, în caz contrar, ar fi atribuite sediului permanent ignorat. Această regulă se aplică, cu excepția cazului în care România scutește veniturile respective în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu un alt stat membru/stat terț”.*

Alte prevederi

Potrivit **art. II**, persoana juridică străină înregistrată cu locul conducerii efective în România până la data de 31 decembrie 2020 inclusiv are obligația ca **până la 30 iunie 2021 inclusiv** să depună la organul fiscal central competent formularul „Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine conform locului conducerii efective în România”, prevăzut la art. 230 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, însoțit de documentele prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, în vederea clarificării situației concrete a contribuabilului în ceea ce privește rezidența fiscală în România.

Art. III stabilește faptul că pentru **aplicarea** prevederilor art. 331 alin. (2) lit. 1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în anul în care legea a intrat în vigoare, comerciantul persoană impozabilă cumpărător de gaze naturale trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului de intrare în vigoare a legii.

Conform **art. IV**, prevederile art. I pct. 159 din Codul fiscal se aplică pentru creanțele al căror termen de plată stabilit de părți, ori în lipsa acestuia, data emiterii facturii, intervine începând cu data intrării în vigoare a acestei legi.

După cum stabilește **art. VI**, în cuprinsul titlului IV - „Impozitul pe venit” și al titlului V - „Contribuții sociale obligatorii” din Legea nr. 227/2015, sau în alte acte normative, **termenul de: 15 martie, inclusiv**, pentru depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoane fizice, precum și termenul de plată al impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice, **se înlocuiește cu termenul de: 25 mai, inclusiv**. De asemenea, termenul de: 15 martie, inclusiv, prevăzut pentru depunerea formularului 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat” la art. 123 alin. (4) și art. 1231 din titlul IV - „Impozitul pe venit” al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și în alte acte normative, se înlocuiește cu termenul de: 25 mai, inclusiv. În cuprinsul titlului IV - „Impozitul pe venit” la art. 62 lit. p), art. 91 lit. d), art. 93 alin. (2) lit. a), art. 94 denumire articol și alin. (6), art. 96 denumire articol și alin. (1), art. 98 și art. 119 alin. (1) se înlocuiește sintagma „aur financiar” cu „aur de investiții”.

CODUL MUNCII - COMPLETĂRI (LEGEA NR. 298/2020)

De Redacția Pro Lege

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 53/2003 - Codul muncii (M. Of. nr. 345 din 18 mai 2011; cu modif. și compl. ult.)	Legea nr. 298/2020 pentru completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii (M. Of. nr. 1293 din 24 decembrie 2020)	- <i>introduce: art. 52 alin. (1) lit. f), art. 53¹.</i>

În M. Of. nr. 1293 din 24 decembrie 2020 s-a publicat **Legea nr. 298/2020 pentru completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii.**

Vă prezentăm, în cele ce urmează, completările aduse respectivului act normativ.

Art. 52 alin. (1) lit. f)

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **la art. 52 alin. (1), după lit. e) se introduce** o nouă literă, **lit. f)**, cu următorul cuprins:

„f) pe durata suspendării temporare a activității și/sau a reducerii acesteia ca urmare a decretării stării de asediu sau stării de urgență potrivit art. 93 alin. (1) din Constituția României, republicată.”

Art. 53¹

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **după art. 53 se introduce** un nou articol, **art. 53¹**, cu următorul cuprins:

„Art. 53¹

(1) În cazul suspendării temporare a activității și/sau a reducerii acesteia ca urmare a decretării stării de asediu sau stării de urgență potrivit art. 93 alin. (1) din Constituția României, republicată, salariații afectați de activitatea redusă sau întreruptă, care au contractul individual de muncă suspendat, beneficiază de o indemnizație plătită din bugetul

asigurărilor pentru șomaj, în cuantum de 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, dar nu mai mult de 75% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat în vigoare, pe toată durata menținerii stării de asediu sau stării de urgență, după caz.

(2) În situația în care bugetul angajatorului destinat plății cheltuielilor de personal permite, indemnizația prevăzută la alin. (1) poate fi suplimentată de angajator cu sume reprezentând diferența de până la minimum 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1).

(3) Indemnizația prevăzută la alin. (1) este supusă impozitării și plății contribuțiilor sociale obligatorii, conform prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul indemnizației prevăzute la alin. (1), calculul, reținerea și plata impozitului pe venit, a contribuției de asigurări sociale de stat și a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează de către angajator din indemnizațiile încasate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(5) Pentru calculul impozitului pe venit prevăzut la alin. (4) se aplică prevederile art. 78 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Declararea impozitului pe venit, a contribuției de asigurări sociale de stat și a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează de angajator prin depunerea declarației prevăzute la art. 147 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Termenul de plată și declarare a obligațiilor fiscale prevăzute conform alin. (4) este data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata din bugetul asigurărilor de șomaj.

(7) Pentru indemnizația prevăzută la alin. (1) nu se datorează contribuție asiguratorie pentru muncă conform prevederilor art. 220⁵ din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În situația în care un angajat are încheiate mai multe contracte individuale de muncă, din care cel puțin un contract cu normă întreagă este activ pe perioada instituirii stării de asediu sau stării de urgență, acesta nu beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1).

(9) În situația în care un angajat are încheiate mai multe contracte individuale de muncă și toate sunt suspendate ca urmare a instituirii stării de asediu sau stării de urgență, acesta beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1) aferentă contractului individual de muncă cu drepturile salariale cele mai avantajoase.

(10) Perioada prevăzută la alin. (1), pentru care salariații ale căror contracte individuale de muncă sunt suspendate și angajatorii acestor salariați nu datorează contribuția asiguratorie pentru muncă conform prevederilor art. 220⁵ din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, constituie stagiul de cotizare fără plata contribuției în sistemul de asigurări sociale de sănătate pentru concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare. Pentru stabilirea

și calculul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada prevăzută la alin. (1).

(11) În situația în care stagiul de cotizare realizat potrivit alin. (10) este corespunzător unei fracțiuni de lună, se utilizează salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în perioada respectivă, corespunzător fracțiunii de lună.

(12) În vederea acordării sumelor necesare plății indemnizației prevăzute la alin. (1), angajatorii depun, prin poșta electronică, la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum și a municipiului București, în raza cărora își au sediul social, o cerere semnată și datată de reprezentantul legal, însoțită de o declarație pe propria răspundere și de lista persoanelor care urmează să beneficieze de această indemnizație, asumată de reprezentantul legal al angajatorului, conform modelului aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

(13) Angajatorii își asumă răspunderea pentru corectitudinea și pentru veridicitatea datelor înscrise în documentele prevăzute la alin. (12).

(14) Plata indemnizației se va face către conturile deschise de angajatori la băncile comerciale.

(15) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se face în baza cererii semnate și datate de reprezentantul legal, depusă prin poșta electronică la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum și a municipiului București, în raza cărora își au sediul social.

(16) Documentele prevăzute la alin. (12) și (15) se depun în luna curentă pentru plata indemnizației din luna anterioară.

(17) Plata din bugetul asigurărilor pentru șomaj a indemnizațiilor prevăzute la alin. (1) se face în cel mult 15 zile de la depunerea documentelor, iar plata indemnizației se efectuează salariatului în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primirea de către angajator a acestor sume.

(18) Angajatorii pot dispune gradual alte măsuri pentru reducerea activității sau întreruperea activității, după caz. În situația în care este adoptată de angajator măsura suspendării contractului individual de muncă, înlocuind, în tot sau în parte, măsura reducerii programului săptămânal de lucru de la 5 la 4 zile, dispusă în condițiile art. 52 alin. (3), plata indemnizației este acordată numai de la data suspendării contractului individual de muncă în temeiul art. 52 alin. (1) lit. c) sau f).

(19) Angajatorii nu pot desființa locurile de muncă ocupate de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost suspendate în temeiul art. 52 alin. (1) lit. c) sau f), pe o perioadă cel puțin egală cu perioada suspendării pentru care au beneficiat, pentru acești salariați, de plata indemnizațiilor prevăzute la alin. (1) din bugetul asigurărilor sociale pentru șomaj."

HOTĂRÂREA CEDO DIN 26 MAI 2020 ÎN CAUZA A. ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI (CEREREA NR. 999/19)

De Redacția Pro Lege

Hotărârea CEDO din 26 mai 2020 în Cauza A. împotriva României Dreptul intern relevant

Art. 20 din Codul de procedură penală

„(1) Constituirea ca parte civilă se poate face până la începerea cercetării judecătorești. Organele judiciare au obligația de a aduce la cunoștința persoanei vătămate acest drept”.

Art. 376 din Codul de procedură penală

„(1) Instanța începe efectuarea cercetării judecătorești când cauza se află în stare de judecată”.

Art. 31 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, care prevede că agenții de poliție au, inter alia, obligația:

„(b) să conducă la sediul poliției pe cei care, prin acțiunile lor, periclitează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori sociale, precum și persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii; (...) verificarea situației acestor categorii de persoane și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă (...)”.

Art. 12 din Legea nr. 487 din 11 iulie 2002 a sănătății mintale și protecției persoanelor cu tulburări psihice

„Evaluarea stării de sănătate mintală se efectuează la cererea persoanei, la internarea voluntară a acesteia într-o unitate psihiatrică sau în condițiile unei internări nevoluntare prin solicitarea expresă a persoanelor menționate la art. 56”.

Art. 49 din Legea nr. 487 din 11 iulie 2002 a sănătății mintale și protecției persoanelor cu tulburări psihice

„(1) Internarea într-o unitate de psihiatrie se face numai din considerente medicale, înțelegându-se prin acestea proceduri de diagnostic și de tratament”.

Art. 5 din Legea nr. 487 din 11 iulie 2002 a sănătății mintale și protecției persoanelor cu tulburări psihice

„(1) Solicitarea internării nevoluntare a unei persoane se realizează de către:

(a) medicul de familie sau medicul specialist psihiatru care are în îngrijire această persoană;

(b) familia persoanei;

(c) reprezentanții administrației publice locale cu atribuții în domeniul social-medical și de ordine publică;

(d) reprezentanții poliției, jandarmeriei sau ai pompierilor, precum și de către procuror;

(e) instanța de judecată civilă, ori de câte ori apreciază că starea sănătății mintale a unei persoane aflate în cursul judecării ar putea necesita internare nevoluntară.

(2) Motivele solicitării internării nevoluntare se certifică sub semnătură de către persoanele menționate la alin. (1), cu specificarea propriilor date de identitate, descrierea circumstanțelor care au condus la solicitarea de internare nevoluntară, a datelor de identitate ale persoanei în cauză și a antecedentelor medicale cunoscute”.

Art. 57 din Legea nr. 487 din 11 iulie 2002 a sănătății mintale și protecției persoanelor cu tulburări psihice

„(1) Transportul persoanei în cauză la spitalul de psihiatrie se realizează, de regulă, prin intermediul serviciului de ambulanță. În cazul în care comportamentul persoanei în cauză este vădit periculos pentru sine sau pentru alte persoane, transportul acesteia la spitalul de psihiatrie se realizează cu ajutorul poliției, jandarmeriei, pompierilor (...)”.

În M. Of. nr. 1312 din data de 30 decembrie 2020 s-a publicat **Hotărârea CEDO din 26 mai 2020 în Cauza A. împotriva României** (Cererea nr. 999/19).

Vă prezentăm, în continuare, dispozițiile respectivei hotărâri.

„I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 2 din Convenție

(...)

2. Cu privire la fond

(...)

(b) *Motivarea Curții*

(i) *Principii generale*

60. Curtea face trimitere la principiile generale stabilite în jurisprudența sa referitoare la obligațiile pozitive care le revin statelor în domeniul asistenței medicale, în special în ceea ce privește obligația de a investiga situațiile în care sunt formulate acuzații de neglijență medicală. Acestea au fost reiterate recent în Lopes de Sousa Fernandes (citată anterior, pct. 214-221).

61. Curtea reamintește că a interpretat obligația procedurală prevăzută de art. 2, în contextul asistenței medicale, ca impunând statelor să instituie un sistem judiciar efectiv și independent, astfel încât cauza decesului sau a vătămării corporale grave a pacienților aflați în îngrijirea medicilor, fie în sectorul public, fie în cel privat, să poată fi determinată, iar cei responsabili să fie trași la răspundere (ibid., pct. 214, cu trimiterile citate).

62. Atunci când se impune o anchetă, aceasta trebuie să fie independentă, adecvată, rapidă, amănunțită și eficientă, în sensul în care să se poată afirma că a constituit un mijloc legal prin care să se poată stabili faptele, să fie trași la răspundere cei în culpă și să li se ofere victimelor reparații corespunzătoare (Lopes de

Sousa Fernandes, pct. 217-219, precum și Nicolae Virgiliu Tănase, citată anterior, pct. 165-170).

63. Curtea reamintește că alegerea mijloacelor pentru a se asigura că obligațiile pozitive în temeiul art. 2 sunt îndeplinite reprezintă, în principiu, un aspect care ține de marja de apreciere a statului contractant. Există diferite modalități de a asigura respectarea drepturilor Convenției, și chiar dacă statul nu reușește să aplice o anumită măsură prevăzută de dreptul intern, acesta își poate îndeplini totuși obligația pozitivă prin alte mijloace. Totuși, pentru ca această obligație să fie îndeplinită, o astfel de procedură nu trebuie să existe doar în teorie, ci și să funcționeze efectiv în practică (a se vedea Lopes de Sousa Fernandes, citată anterior, pct. 216, cu referințe suplimentare, și Nicolae Virgiliu Tănase, citată anterior, pct. 169).

64. În cele din urmă, Curtea subliniază faptul că această obligație procedurală nu reprezintă o obligație de rezultat, ci doar una de mijloc. Astfel, simplul fapt că procedura privind neglijența medicală s-a încheiat în mod nefavorabil pentru persoana în cauză nu înseamnă în sine că statul pârât nu și-a îndeplinit obligația pozitivă care îi revenea în temeiul art. 2 din Convenție (a se vedea Lopes de Sousa Fernandes, citată anterior, pct. 221, cu referințe suplimentare).

(ii) Aplicarea acestor principii la faptele prezentei cauze

65. Curtea observă că reclamantul a formulat o plângere penală și a descris extrem de detaliat modul în care a considerat că viața sa a fost pusă în pericol la data de 30 martie 2017 (a se vedea supra, pct. 20). Potrivit legii aplicabile (a se vedea supra, pct. 41), acesta avea posibilitatea de a se constitui ca parte civilă în orice etapă a procedurii penale, până la începerea cercetării judecătorești de către instanță. Totuși, procedura nu a ajuns în această etapă.

66. În ceea ce privește România, Curtea a concluzionat anterior, în circumstanțele speciale ale Cauzei Csoma împotriva României (nr. 8.759/05, pct. 54, 15 ianuarie 2013, referitoare la acuzațiile de vătămare corporală gravă din culpă și neglijență în serviciu), că acțiunea civilă alăturată unei acțiuni penale poate conduce la evaluarea și acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

67. În această privință, Curtea a reținut că un reclamant care a inițiat o procedură penală, având așteptarea rezonabilă că se va putea constitui ca parte civilă în cadrul acestei proceduri, nu este obligat să inițieze o acțiune civilă sau disciplinară separată (a se vedea Elena Cojocaru împotriva României, nr. 74.114/12, pct. 80 și 123, 22 martie 2016). Curtea nu vede niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în prezenta cauză.

68. În ceea ce privește modul în care a fost efectuată ancheta, Curtea observă că procurorul a ascultat doar mărturiile reclamantului și ale celor patru membri ai echipajului de ambulanță (a se vedea supra, pct. 26 și 28-30). Se pare că niciun martor independent nu a fost audiat. Curtea observă că și alte câteva persoane au fost implicate în incidentele din data de 30 martie 2017: farmaciștii, agenții de poliție, soția reclamantului, medicul său curant C.H. și personalul medical din cele

două spitale la care reclamantul a fost dus împotriva voinței sale în ziua respectivă. Niciuna dintre aceste persoane nu pare să fi fost audiată de anchetatori. În plus, declarația extrajudiciară dată de C.H. (a se vedea supra, pct. 25) nu pare să fi fost luată în considerare de către procuror sau de către instanță, deși a fost adusă în mod expres cel puțin în atenția instanței (a se vedea supra, pct. 34).

69. De asemenea, Curtea observă că, deși problemele medicale ale reclamantului au reprezentat un element-cheie în incidentele din data de 30 martie 2017, procurorul nu a solicitat nicio expertiză medicală. O parte dintre elementele evenimentelor din data de 30 martie 2017 ar fi trebuit în special să îi pună în gardă pe anchetatori cu privire la necesitatea unor clarificări suplimentare. Pare a fi un fapt cert că tratamentul a fost amânat doar din cauza suspiciunilor de abuz de droguri. Exista deja un dezechilibru în nivelul de glucoză din sânge al reclamantului în momentul în care echipa de la ambulanță a efectuat primul test (a se vedea supra, pct. 6). În plus, personalul medical a fost informat cu diligență că reclamantul era diabetic dependent de insulină (a se vedea supra, pct. 6, 9, 10 și 14) și niciunul dintre doctorii care l-au examinat pe reclamant în ziua respectivă nu a negat că avea nevoie de aceasta. În dosar nu există nicio probă care să susțină afirmația guvernului potrivit căreia doctorii nu au avut cunoștința de problemele sale medicale (a se vedea supra, pct. 59). Însă și dacă aceasta ar fi fost într-adevăr situația, departe de a-i fi imputabilă reclamantului, o astfel de omisiune din partea personalului medical ar fi reprezentat o recunoaștere a unei abateri profesionale cu potențialul de a pune în pericol viața reclamantului. Aceste aspecte ar fi trebuit cel puțin să determine desfășurarea unei anchete mai amănunțite din partea autorităților.

70. În plus, judecătoria, căreia i s-a solicitat să examineze decizia procurorului, s-a limitat la a confirma respectiva decizie pe baza probelor aflate deja la dosar (a se vedea supra, pct. 35), fără a profita de ocazie pentru a completa investigația sau pentru a solicita procurorului să procedeze astfel.

71. Având în vedere deficiențele menționate mai sus, identificate în cursul anchetei, Curtea concluzionează că autoritățile statului nu au anchetat în mod corespunzător incidentul din data de 30 martie 2017.

72. În consecință, a fost încălcat art. 2 din Convenție sub aspect procedural.

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 5 § 1 din Convenție

(b) *Motivarea Curții*

77. În lipsa unui motiv special de a conexa cu fondul chestiunea aplicabilității, Curtea o va examina în etapa de admisibilitate (a se vedea Denisov, citată anterior, pct. 93, precum și supra, pct. 47).

(i) *Principii generale*

78. Curtea reamintește că, prin proclamarea «dreptului la libertate», primul paragraf al art. 5 vizează libertatea fizică a persoanei. În consecință, acesta nu se referă la simplele restrângeri aduse libertății de circulație, care cad sub incidența

art. 2 din Protocolul nr. 4. Pentru a stabili dacă o persoană a fost «lipsită de libertate» în sensul art. 5, punctul de plecare trebuie să fie situația sa particulară și trebuie să se țină seama de o serie întreagă de criterii, precum tipul, durata, efectele și modul de punere în aplicare a măsurii în cauză. Diferența dintre lipsirea de libertate și restrângerea libertății este una de grad sau de intensitate, nu una de natură sau de substanță [a se vedea Ilias și Ahmed împotriva Ungariei (MC), nr. 47.287/15, pct. 211-212, 21 noiembrie 2019, De Tommaso împotriva Italiei (MC), nr. 43.395/09, pct. 80, CEDO 2017 (extrase), cu referințe suplimentare, și Khlaifia și alții împotriva Italiei (MC), nr. 16.483/12, pct. 64, CEDO 2016 (extrase)].

79. Caracterizarea sau lipsa de caracterizare din partea unui stat cu privire la o situație de fapt nu poate afecta în mod decisiv concluzia Curții cu privire la existența unei lipsiri de libertate [a se vedea Creangă împotriva României (MC), nr. 29.226/03, pct. 92, 23 februarie 2012].

80. Curtea reamintește jurisprudența sa consacrată potrivit căreia art. 5 § 1 se poate aplica și lipsirii de libertate de foarte scurtă durată [a se vedea, printre altele, M.A. împotriva Ciprului, nr. 41.872/10, pct. 190, CEDO 2013 (extrase)].

(...)

B. Cu privire la fond

(...)

2. Motivarea Curții

(a) Principii generale

89. Orice lipsire de libertate trebuie, în afară de a se încadra în una dintre excepțiile prevăzute la lit. a) – f) ale art. 5 § 1, să fie «legală». Atunci când «legalitatea» detenției este în discuție, inclusiv cu privire la măsura în care aceasta a avut loc «potrivit căilor legale», Convenția face trimitere în principal la legislația națională și prevede obligația de a fi respectate normele de fond și de procedură stabilite de această legislație [a se vedea Ilseher împotriva Germaniei (MC), nr. 10.211/12 și 27.505/14, pct. 135, 4 decembrie 2018, și S., V. și A. împotriva Danemarcei (MC), nr. 35.553/12 și alte 2 cereri, pct. 74, 22 octombrie 2018].

90. Stabilind faptul că orice lipsire de libertate trebuie efectuată «potrivit căilor legale», art. 5 § 1 prevede în primul rând ca orice arestare sau detenție să aibă un temei juridic în dreptul intern. Totuși, modul în care este formulată prevederea art. 5 § 1 nu se referă doar la incidența dreptului intern. Se referă și la calitatea prevederilor legale, fiind necesar ca acestea să fie compatibile cu conceptul de stat de drept, concept inerent tuturor articolelor Convenției. Cu privire la acest ultim aspect, Curtea subliniază că, în ceea ce privește lipsirea de libertate, este, în mod special, important ca principiul general al securității juridice să fie respectat. Prin urmare, este esențial ca în dreptul intern condițiile lipsirii de libertate să fie clar definite și ca legea însăși să fie previzibilă în aplicarea sa, astfel încât să corespundă standardului de «legalitate» stabilit de Convenție, un standard care impune ca toate legile să fie suficient de precise pentru a-i permite persoanei – dacă este

necesar, cu o consiliere adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele respective, consecințele pe care le poate avea o anumită acțiune [a se vedea *Khlaifia*, citată anterior, pct. 91-92, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei (MC)*, nr. 42.750/09, pct. 125, CEDO 2013, cu referințe suplimentare].

91. În sfârșit, Curtea reamintește că, pentru ca lipsirea de libertate care se produce în temeiul lit. (b), (c), (d) și (e) ale art. 5 să nu fie considerată arbitrară, nu este suficient ca această măsură să fie executată în conformitate cu dreptul intern; ea trebuie, de asemenea, să fie necesară, în circumstanțele respective, pentru a se atinge obiectivul declarat (a se vedea *S., V. și A. împotriva Danemarcei*, citată anterior, pct. 77).

(b) Aplicarea acestor principii la faptele prezentei cauze

92. Cu privire la faptele din speță, Curtea observă că autoritățile nu au oferit niciun temei juridic pentru lipsirea de libertate a reclamantului. Reclamantul a adus, în mod corespunzător, plângerea sa în atenția autorităților (a se vedea în special supra, pct. 34), dar nu a primit niciun răspuns din partea acestora. Guvernul nu a precizat că această procedură a fost, în mod vădit, lipsită de obiect în contextul aspectelor specifice legate de art. 5 § 1 din Convenție (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Tsvetkova și alții împotriva Rusiei*, nr. 54.381/08 și alte 5 cereri, pct. 100, 10 aprilie 2018).

93. Curtea se va îndrepta acum asupra posibilelor motive care ar fi putut justifica lipsirea de libertate a reclamantului.

94. În primul rând, în ceea ce privește motivele permise de art. 5 § 1 lit. (c) din Convenție, Curtea constată că, în temeiul dreptului intern, o persoană suspectată că a săvârșit o faptă penală ar fi putut fi escortată la secția de poliție, dacă identitatea sa nu ar fi putut fi verificată (a se vedea supra, pct. 42). În declarațiile sale date poliției (a se vedea supra, pct. 28), M.E. a sugerat că reclamantul a refuzat să își decline identitatea, însă afirmația sa nu a fost susținută de probe. În deciziile interne nu există niciun element care să determine Curtea să considere că reclamantul ar fi refuzat să își decline identitatea. Dimpotrivă, potrivit declarațiilor acestuia, a informat personalul medical despre problemele sale medicale și a cerut chiar cadrelor medicale să îl însoțească la domiciliu astfel încât să își poată administra insulina (a se vedea supra, pct. 6). Curtea consideră că acest lucru este incompatibil cu orice tentativă de a-și ascunde identitatea sau de a refuza să o decline. În plus, nu par să fi fost întreprinse niciun fel de demersuri legale în această privință. Agenții de poliție nu par să îi fi cerut documentele de identitate. Aceștia nu au făcut decât să însoțească ambulanța la spitale.

95. În plus, Curtea observă că autoritățile interne (a se vedea supra, pct. 22) și guvernul în observațiile sale (a se vedea supra, pct. 88) au susținut că reclamantul a fost abuziv și agresiv verbal față de agenții de poliție și personalul medical. Cu toate acestea, trebuie observat că aceste acuzații au fost respinse ca nefondate de Judecătoria Timișoara (a se vedea supra, pct. 22). Întrucât judecătoria a fost singura

instanță care a examinat pretensele abateri ale reclamantului, Curtea nu poate decât să țină cont de aprecierea sa și, prin urmare, să concluzioneze că reclamantul nu a fost agresiv în ziua respectivă. În consecință, lipsirea sa de libertate nu putea fi justificată pentru aceste motive.

96. De asemenea, Curtea trebuie să examineze, în pofida obiecțiilor reclamantului (a se vedea supra, pct. 86), dacă aspectul și comportamentul său ar fi putut justifica lipsirea sa de libertate pentru motivele enumerate la art. 5 § 1 lit. (e) din Convenție.

97. În acest context, Curtea observă că, în temeiul legislației interne, poliția sau personalul medical pot solicita internarea nevoluntară într-un spital psihiatric (a se vedea supra, pct. 43). Totuși în speță nu pare să fi fost formulată o astfel de solicitare oficială. Nici din partea medicului reclamantului nu a existat vreo cerere în această privință. Singurul act care ar putea fi considerat ca reprezentând o astfel de solicitare este decizia medicului de gardă de a-l trimite pe reclamant la SPT, după prima sa internare la SMT (a se vedea supra, pct. 11). Totuși, chiar presupunând că acest lucru ar fi fost suficient, în sensul prevederilor Legii sănătății mintale, Curtea reamintește că, pentru ca lipsirea de libertate să nu fie considerată arbitrară, nu este suficient ca această măsură să fie executată în conformitate cu dreptul național, ci ea trebuie să fie și necesară în circumstanțele respective (a se vedea jurisprudența citată supra, pct. 91).

98. Cu privire la necesitatea măsurii, Curtea observă că un prim test de sânge, care confirma nivelul de zahăr din sânge al reclamantului, fusese deja efectuat de paramedicii ambulanței (a se vedea supra, pct. 6). În plus, reclamantul l-a informat pe O.T. cu privire la starea sa în momentul internării în SMT (a se vedea supra, pct. 10). De asemenea, Curtea observă că reclamantul nu avea antecedente psihiatrice și că instanțele interne au constatat că acesta nu fusese violent în timpul incidentului (a se vedea supra, pct. 22 de mai sus și, *mutatis mutandis*, Ulisei Grosu, citată anterior, pct. 52 în fine).

99. Curtea admite că reclamantul, confruntat cu refuzul tratamentului pe care-l considera vital pentru el, ar fi putut fi necooperant. Cu toate acestea, Curtea nu poate decât să observe că reclamantului nu doar că i s-a refuzat tratamentul, ci acesta a și fost acuzat pe nedrept de consum de droguri și amenințat cu internarea la psihiatrie. În tot acest timp, reclamantul suferea, de fapt, de un dezechilibru al nivelului de zahăr din sânge. Astfel, o anumită stare de disconfort și agitație este de înțeles în aceste circumstanțe. Totuși, nu există dovezi că personalul medical a luat în considerare situația particulară a reclamantului și posibilele explicații ale comportamentului său înainte de a recomanda internarea acestuia în spitalul de psihiatrie. În consecință, Curtea consideră că pretinsa agitație a reclamantului nu era suficientă pentru a face necesară măsura internării. În final, guvernul nu a sugerat că lipsirea de libertate a reclamantului a fost justificată în temeiul lit. (a), (b), (d) sau (f) ale art. 5 § 1, iar Curtea nu vede niciun motiv pentru a adopta o poziție diferită.

100. Pentru aceste motive, Curtea nu este convinsă că lipsirea de libertate a reclamantului la 30 martie 2017 a fost lipsită de arbitrar și în conformitate cu dreptul intern. În consecință, lipsirea de libertate nu intră în sfera niciuneia dintre excepțiile prevăzute la lit. (a) - (f) ale art. 5 § 1 și nici nu este «legală» în sensul acestei dispoziții.

Rezultă că a fost încălcat art. 5 § 1 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

A. Prejudiciul

102. Reclamantul a solicitat 5.200 de lei românești (RON) [aproximativ 1.040 euro (EUR) la acea dată] cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material suferit, reprezentând cheltuielile de judecată pe care a fost obligat să le plătească în cadrul procedurilor interne. Acesta a transmis facturi care să ateste plățile respective.

A solicitat, de asemenea 234.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, ca urmare a încălcării art. 2 din Convenție și 50.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit, ca urmare a încălcării art. 5 § 1 din Convenție.

103. Guvernul a solicitat Curții să nu acorde nicio sumă cu privire la care nu s-a demonstrat o legătură de cauzalitate cu încălcările constatate. A susținut, de asemenea, că pretențiile, în ceea ce privește prejudiciul moral, sunt exagerate și a solicitat Curții să ia în considerare sumele pe care le-a acordat în trecut în cauze similare.

104. Curtea amintește că a constatat, inter alia, o încălcare a art. 2 din Convenție, sub aspect procedural, pe motiv că autoritățile nu au efectuat o anchetă corespunzătoare a incidentului din 30 martie 2017 (a se vedea supra, pct. 71). Curtea nu a precizat însă care ar fi putut sau ar fi trebuit să fie rezultatul unei asemenea anchete adecvate. În aceste condiții, consideră că reclamantul nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate între încălcarea constatată și cheltuielile de judecată pe care a fost obligat să le suporte în cadrul procedurilor interne și, prin urmare, respinge cererea de acordare de despăgubiri pentru prejudiciul material. Cu toate acestea, Curtea consideră că reclamantul trebuie să fi suferit un prejudiciu moral care nu poate fi compensat doar prin constatarea unei încălcări. Având în vedere natura încălcării constatate și pronunțându-se în echitate, Curtea acordă reclamantului suma de 12.000 EUR, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, ca despăgubire pentru prejudiciul moral.

B. Cheltuieli de judecată

105. De asemenea, reclamantul a solicitat 82,05 RON (aproximativ 17 EUR la acea dată) cu titlu de cheltuieli de judecată în fața Curții, în special cheltuieli poștale. Acesta a atras atenția asupra faptului că avocatul său a asigurat o reprezentare *pro bono* în cadrul procedurii.

106. Guvernul nu s-a opus stabilirii unei sume cu acest titlu, în cazul în care s-ar constata că cheltuielile de judecată au fost necesare pentru procedura în fața Curții.

107. În conformitate cu jurisprudența Curții, un reclamant are dreptul la rambursarea cheltuielilor de judecată numai în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al acestora. În speță, ținând seama de documentele aflate în posesia sa și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabil să acorde suma de 17 EUR pentru cheltuielile din procedura în fața Curții, plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamant cu titlu de impozit.

C. Dobânzi moratorii

108. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale”.